

Utorak, 14. mart 2006.
Svedok Emil Čakalić
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 14.22 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan svima. Izvinjavam se što ste čekali. Gospodine Čakaliću, podsećam vas da ste dali svečanu izjavu na početku svog svedočenja koja je još uvek na snazi. Izvolite, gospodine Vasiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Dobar dan časni Sude. Dobar dan svima u sudnici. Dobar dan gospodine Čakaliću. Nakratko bih vas podsetio na ono šta sam vam juče rekao na početku mog unakrsno ispitivanja da vas molim da nakon mog pitanje napravite malu pauzu ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kako bi prevodioci stigli da prevedu. Hvala vam. Juče ste nam pomenuli prirodu vaših kontakata sa gospodinom Marinom Vidićem. Ovde smo od gospođe Bosanac čuli da je Marin Vidić negde pred pad Vukovara imao nameru da razgovara sa gospodinom Goranom Hadžićem i to je, čini mi se, bio i predmet neke sednice Vlade Republike Hrvatske 17. jedanaestog 1991. godine. Da li je vama gospodin Vidić nešto pričao o toj svojoj nameri da pregovara ili razgovara sa gospodinom Goranom Hadžićem?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To mi je prva vjest.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Juče ste u svom svedočenju pomenuli pripadnike Teritorijalne odbrane Vukovara, pa me zanima da li ste poznavali osobu pod imenom Stanko Vujanović?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne. Možda po viđenju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A gospodina Miroljuba Vujovića?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je sad pitanje koji je Vujović, jer Vujovića ima dosta u Vukovaru. Mislim, to smo razjasnili u Beogradu da to nije taj na koga sam ja mislio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste poznavali gospodina Dušana Jakšića?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ništa. Hvala vam lepo. Recite mi da li se sećate da je u jednom trenutku kasarna JNA u Vukovaru bila, da kažem, blokirana i da je trebala da se preda zapravo Hrvatskim odbrambenim snagama? Da li se toga sećate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, sjećam se. I armija je navodno izvjesila bijelu zastavu kad su krenuli da uđu vojnici u vojarnu, zastava je nestala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se možete setiti orijentaciono koje je to vreme, koje je to doba godine ako ne možete baš dana?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa to je negdje možda polovinom jedanaestog mjeseca ili možda malo ranije. Ne mogu se sjetiti dana.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. To govorite o 1991. godini, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je od devetog meseca 1991. godine na "Veleprometu" postojao Štab Teritorijalne odbrane i logistika Teritorijalne odbrane Vukovar, ovog srpskog TO kako bi to rekli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa sve smo mi znali da se nešto događa, pa čak i gdje se događa. Na "Veleprometu" se to očito i dogodilo, jer smo vidjeli posljedice toga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. Juče smo razgovarali oko vašeg dolaska u bolnicu i jedan period dok ste bili u bolnici. Mene interesuje, da li ste, kada ste ušli u autobuse iz kasarne prema bolnici, videli jedan broj lica koji su imali bolničke uniforme i bele bluze i pantalone, a nisu bili radnici bolnice?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Na izlasku iz bolnice?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Baš pored same bolnice?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nisam uopće obraćao pažnju na to. Razmišljao sam o budućnosti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste ove osobe ovako obučene videli u autobusu u koji ste ušli kada ste iz bolnice izašli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se toga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li mogu da vas podsetim da ste u razgovoru koji ste vodili sa kanadskim potpukovnikom gospođom ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Kim Carter.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kim Carter rekli da su se ova lica nalazila u autobusima, čak da ste im vi savetovali da skinu ove mantile? Da li se sećate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da ste mi tako postavili pitanje, ja bih vam odgovorio. Jeste, to su bile osobe koje su trebale ići tamo gdje sam išao i ja, ali su obukli bjele mantile na sebe da bi se eventualno zaštitili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Čakaliću. Da li vam je poznata osoba po imenu Zdenko Novak?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li ga znate od pre ovih događaja ili ste ga upoznali u toku ovih događaja 1991. godine u Vukovaru?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa mi smo se poznavali, ono, svi iz viđenja. Da li po nadimku ili po imenu ili po prezimenu, ali tek o Zdenku Novaku sam saznao puno kad je bio odveden u Beograd, kad je njegova otac strahovite napore uložio da bi ga spasio. Ne samo on, nego i drugi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Pomenio sam autobuse kojima ste krenuli od bolnice prema kasarni. Da li sam u pravu ako kažem da su to bili autobusi "Čazma-transa" iz Vukovara, vukovarskih registracija?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam jednom pomislio da su to bili vukovarski, ali su me dečki uvjerili da nisu to bili vukovarski, pa sam ja povjerovao njima. Ne moram ja uvijek biti u pravu. Nemojte me ni za boju pitati. Ja se ni sada ne sjećam boje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne, neću vas pitati za boju svakako. Samo ću vas pitati... Vi ste 1993. godine, dakle u ovom pomenutom razgovoru sa potpukovnikom kanadske vojske zapravo rekli da su to autobusi "Čazma-transa", vukovarskih registracija, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tada ste mislili da je ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mislio sam da su to naši autobusi, da. Mislio sam da su to naši autobus iz Vukovara.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, vama su u jednom trenutku vojnici koji su vas pretresali na izlasku iz bolnice rekli da vi treba da budete razmenjeni za oficire i njihove porodice, odnosno vojnike koji su se nalazili na teritoriji Hrvatske u rukama hrvatskih oružanih snaga, je l' tako? Ne vi lični, nego vi kao grupa.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja se toga ne sjećam. Razmišljanja su bila u tom smislu da se svi skupa spasimo. Mislim da vam je to jasno, da smo bili psihički na to predodređeni. Međutim, nije se to dogodilo ipak.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ja se neću sada baviti onim delom koji se odnosi na kasarnu i bolnicu. Time će se po našoj podeli baviti kolege, štedimo na vremenu. A ja bih vas samo pitao da li se sećate u koliko ste sati krenuli iz kasarne prema Ovčari, ili što ste pogledali na sat ili otprilike možete da nam opredelite koliko je tada bilo sati?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Negdje poslje 14.00. Na Ovčaru smo stigli oko 15.30. Tako mi se čini.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi samo jeste li pogledali na sat ili je to neka procena?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne. Vi znate da su ti reverzibilni procesi prilično neugodni i teški.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. Juče ste nam opisali način na koji ste izlazili iz autobusa na Ovčari i recite mi da li su ovi autobusi koji su se praznili ispred vas, nakon što bi se ispraznili, otišli, a na njegovo mesto bi došao sledeći autobus? Da li je to bio princip izlaska?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste. Autobusi su stali pred ulaz hangara jedno, ne znam, nemojte me uhvatiti za reč opet, desetak ili 15 metara. U Beogradu su me to pitala tri advokata jedan za drugim i na koncu mi je dojadilo, pa sam rekao između 14.30, pa sad izmjerite koliko vam paše, je l'. To me očito smeta ako me se to pita, jer ne znam... A znam da trebam odgovoriti ako znam da je toliko, međutim nisam znao. Ali sad prvi put kada budem išao u Vukovar, morat ću to izmjeriti stvarno. Oprostite, postavili ste mi pitanje, ja sam nešto drugo odgovorio. Možete li mi ponoviti pitanje, molim vas?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nema problema. Ja sam pitao da li autobus koji bi se ispraznio, da li bi on otišao sa Ovčare, a na njegovo mesto bi došao drugi autobus i stao na mesto gde se vršio... Zapravo gde su ljudi izlazili iz tog autobusa?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Tu gdje se vršio iskrcaj, svaki autobus je iskrcavao svoje putnike, da tako kažemo, putnike i na to mjesto je dolazio drugi autobus, pa treći, pa na koncu i peti. A gdje su se okretali, zaista ne znam. Pa znate kako se trčalo u hangar. Glava dole. Treba čuvati glavu. Ni na kraj pameti mi nije bilo da razmišljam gdje se okreću autobusi i kuda idu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Neću vas to pitati dalje gde su se i da li su se okretali. Mene interesuje samo da li su se oni pomerali polako ispred hangara.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesu. Tako su se pomjerali. Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, govorili ste juče o špaliru, tu ispred hangara, kroz koji ste protrčavali vi svi koji ste izlazili iz autobusa. Da li možete da se setite koliko je taj špalir, recimo, bio udaljen od autobusa, koji bi stao da se ljudi iskrcaju, ako.... normalno, ne možete reći tačno, otprilike ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa više od jednog i pol metra sigurno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I recite mi sad opet, ako možete da opredelite, koliko... Znači, više od jednog i po metra. Kolika je dužina bila tog špalira do ulaska u hangar? Je l' on bio do samog hangara ili se završavao negde ranije, otprilike?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To su me pitali i u Beogradu, rekao sam vam i rekao sam kad idem idući puta, ja ću vas zamoliti vašu adresu, pa ću vam poslati tačno koliko je metara bilo. Bez uvrede, ali... Koliko je bilo? Pa ja mislim smo direktno iz toga špalira, znate šta... Pokazao sam vam koji su bili uvjeti ulaska u to i to je jedan od zlih i nemilih događaja koji ja nastojim zaboraviti. Ali na ovakovim skupovima uvijek evociram te nesretne uspomene.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam što sam, eto, u poziciji da doprinesem tome, ali ja naprosto moram da vas pitam ono što mislim da može biti bitno u postupku. Kažem, ne treba mi, normalno, tačno koliko je bio dugačak špalir, ali me interesuje zapravo koliko ste trasu morali proći dok niste ušli u hangar, otprilike?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa nešto preko 10 metara, vjerojatno. To sam rekao vjerojatno, nisam odredio vrijeme, ovaj, put.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste da ste videli tu ispred Slavka Dokmanovića u plavoj uniformi potpukovnika vazduhoplovstva. Da li ste pomislili da je on oficir, s obzirom da ste znali da je on bio predsjednik Skupštine opštine Vukovar?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Oprostite, ja sam rekao da je on bio vojnik vazduhoplovstva?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste da je nosio plavu ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Plavu uniformu, a ja nisam spomenuo zrakoplovstvo nigdje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvinjavam se, plavu uniformu potpukovnika?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste. Plavu uniformu potpukovnika. Imao je titovku na glavi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Juče ste nam rekli kako su vam po izlasku iz autobusa razbili naočare i ja bih vas samo pitao, niste nam rekli juče, koju ste dioptriju tada nosili, ako se sećate sad?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se ni sada, a ne znam ni sada, ali imam u novčaniku. Ako hoćete, ja ću vam je reći. Samo malo, oprostite, strpljenja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo izvolite.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Izgleda ju nisam ponio ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako mogu da vam pomgnem ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Evo, našao sam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Našao sam. Desno oko plus 3 prva dioptrija i druga plus 2.75, lijevo oko plus 3.25, plus 3.00. Znao da se zbrajaju dioptrije. Imate i vi, vidim, pa znate.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To teško uvijek pamtim. Ne znam zašto, ali... Moje su oči, ali ne znam zašto teško pamtim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A recite mi da li ste ...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se što prekidam kolegu. Znam da je postavio pitanje vezano za dioptriju tada i video sam prevod, ali možemo li da pojasnimo da li se radi o dioptriji tada ili o dioptriji koju svedok ima sada. Dakle, da ne bi bilo nekakve zbrke.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Svakako, ja ću to učiniti ako je to mom uvažnom kolegi neophodno i nije jasno. Ja sam vas pitao za dioptriju koju ste imali tada. Da li ovo što ste nam rekli se odnosi na ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Odnosi se na sada. Odnosi se na sada. Dioptrija mi se jako mjenjala od ne znam, dva, tri, pa najednom je do sedam došlo. Imao sam nekoliko stresova i osjetio sam da se to poslje toga događalo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. A recite mi koliku ste dioptriju nosili u novembru 1991. godine, da li se sećate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se. Mada bi to trebalo znati, ali ne sjećam se stvarno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste tada nosili dioptriju u plusu ili u minusu? Da li se toga sećate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, iste su bile kao i ove samo su bile manje dioptrije. Ne sjećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste potpukovniku kanadske vojske izjavili da vam je dioptrija na jednom oku u to vreme 1991. godine bila 2.15, a na drugom 3.95?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Može biti. Ne sjećam se toga zbilja. Odgovarao sam na svakakva pitanje, pa sam odgovorio i na to. Vjerojato sam to onda znao. Jer sam došao... Pazite, meni su razbili naočale, to sam vam rekao i bio sam čitavo vrijeme bez njih, pa kad sam došao... vratio se nazad u Hrvatsku, onda sam išao na preglede i tada je bila... Meni je onda bilo bitno da paše.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Samo mi recite da li ste tada naočale nosili samo za određene aktivnosti ili ste ih nosili stalno?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa nosio sam stalno. Stalno sam nosio. Ne znam...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Od koje godine, ali ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da bi bilo jasno ovo, a i da bi se i vi podsetili šta ste rekli, ja ću biti slobodan da pročitam deo transkripta vašeg razgovora sa potpukovnikom

...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Potpukovnica, to je potpukovnica.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Potpukovnicom kanadske vojske Kim Carter, od 6. trećeg 1993. godine. Za moje uvažne kolege to je stranica 00596187. "Prevodilac: Možete

li mi reći koliko su vam potrebne naočale, drugim rečima, kako dobro vidite bez njih?".
Vaš odgovor: "2.15 za daljinu i 2.95 za čitanje". Dalje ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ako sam tako odgovorio, onda je sigurno to to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC MOORE: Izvinjava se, ja u svom prevodu mogu da pročitam drugačije ako se radi o stranici 00596187. U tom engleskom prevodu stoji 2.15, to je za gledanje na daljinu, a 3.5 za čitanje. To je ono što kod mene stoji.

ADVOKAT VASIĆ: Da, u pravu ste. Tako sam i pročitao, čini mi se.

SUDIJA PARKER: Dakle, na dva mesta gde je pomenuto 3.95, u stvari bi trebalo da staji 3.5. Je li tako gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, piše 3.95. A, izvinjavam se. Sad sam pogledao engleski prevod. Na hrvatskom jeziku piše 3.95, na engleskom prevodu piše 3.5.

SVEDOK ČAKALIĆ: Mogu se ja tu umješati malo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvolite?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja imam sada, pročitao sam, naočale: desno oko 3.00 i 2.75. To je moja sadašnja dioptrija desnoga oka. Moja dioptrija ljevoga oka je 3.25 i plus 3.00 druga dioptrija. Ovo sam dao napraviti 12. dvenaestog, jer sam znao da ćete me to pitati, a ja dioptriju nisam znao napamet.

ADVOKAT VASIĆ: Da, hvala vam. To ste nam rekli. Tu nema spora. Časni Sude, ne znam da li je potrebno još neko dodatno objašnjenje ili da pređem na dodatna pitanje?

SUDIJA PARKER: Ne, naprotiv, hteo bih da nastavite gospodine Vasiću i da vas podsetim da ste potrošili gotovo tri četvrtine vremena u svom unakrsnom ispitivanju od vremena koje je potrošilo Tužilaštvo na glavno ispitivanje, što znači da vašim kolegama ostaje veoma malo vreme. Prema tome, pretpostavljam da i oni kao i Pretresno veće žele da što pre završite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Svakako časni Sude, ja nemam više možda od deset pitanja, tako da to neće trajati dugo, sigurno. Gospodine Čakaliću, da li ste... Vi u hangaru niste videli nikakve mašine. To ste izjavili i kanadskom istražitelju, gospođici potpukovniku i to ste izjavili i na suđenju ovde u *Predmetu Dokmanović*, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ako sam to rekao, to je sigurno. Ali moram reći nešto drugo. Pri ulasku u hangar osobe iz ona dva autobusa bile su naslonjene na zid sa raširenim nogama, u ovom položaju su stajali. I kada smo ušli u hangar videli smo to i došli smo... bile su male slame... znate šta su male slame. To su pesvučene... E, to. Znae. Toga je bilo puno i na tome smo sjedili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam da ste izvedeni iz hangara. Mene interesuje samo otprilike koliko je to moglo biti sati kada ste izvedeni iz hangara? Ako možete reći, ako ne možete ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Još je bio dan, ako je to odgovor. Još je bio dan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ja bih molio da nam se pokaže dokaz, dokument ERN 00531231, stranica 22, za trenutak. To je ona slika koju je juče moj uvažni kolega... To je slika hangara koju je moj uvažni kolega juče pokazivao. I zamolio bih poslužitelja samo da vam da olovku da bi mogli ako znate da nam obeležite samo mesto gde ste vi stajali kada ste izvedeni iz hangara pre nego što ste došli do vozila koje vas je kasnije odvezlo u "Velepromet"? Hvala vam. Da li treba da ponovim?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja ću vam opisati ako ne možete naći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, zbog vremena da pokušamo tako, mada bi sigurno bilo jednostavnije i brže da pokažete, ali... Da pokušamo da nam opišete koliko je to bilo udaljeno od vrata hangar i na koju stranu. Tako da probamo.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Postavite mi tačno pitanje, molim vas?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gde ste se, dakle nalazili kada ste iz hangara bili izvedeni i kada ste čekali da po vas dođe vozilo koje vas je odvezlo u "Velepromet"?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Vi znate da su to hangari limeni i da oni imaju klizna vrata. Mi smo stajali od tih vrata prema samom mjestu... Jeste li vi bili na Ovčari ikada da vam zornije prikažem? Jeste li bili?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne čuje se odgovor

prevodioci: Odgovor advokata se ne čuje.

SVEDOK ČAKALIĆ: Vi znate da kad ste dolazili prema hangarima da je tamo bila jedna velika zgrada, udaljena jedno, hajde, neka je 200 metara po prilici i tamo je bio bunar jedan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: E, hvala vam. Evo nam fotografije. Možda ćemo to lakše rešiti. Malo uvećajte molim vas samo ovaj deo oko hangara. Je l' vam ovo dovoljno veliko da možete da obeležite... Zamolio bih sudskog službenika ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ali vi ovdje pokazujete tri hangara. *One, two, three ...*

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ovo je dakle fotografija gde se nalazi ovaj hangar u kome ste vi bili? Povećajte još malo ako nije problem. Možda ćete bolje videti. Je l' prepoznajete hangar u kom ste vi bili?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mi smo bili u prvom hangaru, znači ...

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ja ovde imam štampanu kopiju, štampani primerak. Ne znam da li je to od korisiti.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Moja fotografija je dosta loša.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Čakaliću, je l' vidite, je l' vam jasna ova slika? Mislim, je l' se dobro vidi? Na to mislim.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Tu iza vide se još neki hangari. Pazite, ima ovaj jedan dužni hangar koji pokriva drvo. Imaju tu još tri hangara.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, da. Hvala vam. A da li prepoznajete u kom ste hangaru vi bili?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa to bi trebao biti ovaj hangar ispred ta dva hangara, vidite na desnoj strani. Jer tu su ta velika vrata. Vidite. Tu su ta velika vrata ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jasno ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Tu je jedan prozor sa desne strane i onda ima prozora jedan, dva, tri, pa drvo, pa onda tamo je izlaz iz hangara.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. E sad, da li nam možete nacrtati mesto gde ste stajali kada ste bili izvedeni iz hangara i kada ste čekali da po vas dođe vozilo da vas odvede u "Velepromet"?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Eto, recimo ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Krstićem obeležite ili metnite slovo ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Metnuo sam to. Dobro, evo. Krstić mali. (*svedok označava*)

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, ovim krstićem i slovom "A" ste obeležili mesto gde ste stajali kada ste izvedeni i kada ste čekali vozilo. Vi ste sve vreme stajali na tom mestu dok vozilo nije došlo, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, mi smo se tu stalno vrtili oko toga mjesta i razgovarali sa teritorijalcima koje sam poznao ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: I sa čovjekom koji me spasio.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Časni Sude, ja bih predložio da se ova fotografija uvrsti kao dokaz. Neće nam više biti potrebna.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 267.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Gospodine Čakaliću, juče ste nam rekli da ste napustili Ovčaru i da je bio sumrak. Da li se sećate da ste kanadskom

potpukovniku 6. trećeg 1993. godine izjavili da ste sa Ovčare krenuli posle 18.00, a ne znate tačno, a već se spustio mrak? Da li se toga sećate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa već je i u 17.30 u to vreme mrak lagani. Ako sam ja to rekao, onda... Ako piše da sam ja to rekao, onda sam to sigurno rekao i iza toga stojim onda. Da li je... Pazite, ja sam vas upozorio i molim vas, kada upotrebljavate svi skupa termin vremena, ja nikad ne kažem tačno sati, jer nisam znao. Ja kažem, "oko toliko sati se to dogodilo", a vidim to se stalno događa.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da gospodine Čakaliću, ja sam i rekao da ste vi rekli da ne znate tačno, ali evo sad ću pročitati šta ste tačno rekli: "Pervodilac: Da li se možete setiti makar otprilike u kom vremenu ste vi i ovi ostali šestorica otišli iz Ovčare?". Ja se izvinjavam, za moje uvažni kolege to su stranice 00596178 i 00596179. Vaš odgovor je bio: "Negde posle 18.00, po prilici, ne mogu tačno reći, spustio se mrak već".

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Ako sam rekao, onda iza toga stojim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li se sećate koliko je trajao vaš put od Ovčare do "Veleprometa", otprilike?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa tu ima jedno pet, šest kilometara, 'ajde, neka je najduže pola sata bilo, pretpostavljam. Ovo ciljam, znate, sada. Nemojte me držati za reč, to ciljam i molim vas da se upiše da to ciljam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam ...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se što prekidam ponovo, prevod koji ja imam razlikuje se od prevoda koji se sada vidi u transkriptu. Ono šta kod mene stoji je: "Možda je bilo posle 18.00, ali vam ne mogu reći sigurno". To stoji u mom prevodu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Časni Sude, ja sam to i predočio svedoku upravo tako. Na hrvatskom jeziku koji je, pretpostavljam, bio autentičan u vašim razgovorima sa... Piše ono što sam rekao, ali smisao toga jeste taj: "Negde posle 18.00 po prilici, ne mogu tačno reći. Spustio se mrak već". Ne vidim da je to različito od ovoga što moj kolega kaže. Hvala vam. Kada ste došli do "Veleprometa" pomenuli ste osobu koju ste dobro poznavali, jer je kod vas polagao ispite i bio je zapravo onaj koji je zapovedao "Veleprometom" i koji vas nije prvo ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je on tada bio nadležan za "Velepromet", hajde tako da pitam, pošto vidim da ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: On je bio... Pazite, mi smo dovezeni pred "Velepromet" u pratnji vojnika, naoružanih vojnika, kao da nas ostave u "Veleprometu". Taj jedan koji je bio dežuran, rekao je: "Sad ću ja pozvati zapovjednika". Ja sam tada vidio njega i mislim da je bio trgovac u Negoslavcima i da je polagao kod mene neke ispite. Ali to sada nema nikakve veze sa ovime. Sad vam hoću reći to da ti vojnici koji su nas dovezli, ne onaj ko je vozio auto, nego ti vojnici koji su nas dovezli su rekli: "Evo, predajemo vam najveće zločince iz Vukovara da ih čuvate i pazite. Ako mi ne dođemo sutra ujutro do 7.00, morate ih ubiti".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. To ste nam juče rekli. No, mene interesuje da li se ova osoba koju ste pomenuli, koja je došla da odluči da li će vas primiti ili ne, da li se on prezivao Bingulac ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pošto ga poznajete ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To sam hteo samo da vas pitam. Hvala vam. Recite mi da li ste za vreme boravka u Sremskoj Mitrovici bili ispitivani od nekoga od Vlade Istočne Slavonije i Zapadnog Srema?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Vi ste puno toga preskočili, ali ću odgovoriti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To će vas pitati moje ostale kolege ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro. Dobro. Jesam. Pozvao me na razgovor Goran Hadžić u Sremskoj Mitrovici, u subotu. Bila je subota. Tada nisu bili zaposleni vojnici... oficiri Jugoslavenske armije koji su tamo radili. To je bitno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste tamo susreli još nekog iz Vlade ili Vlade Istočne Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Boro Savić. On je tvrdio da to nije istina da sam ga vidio, a bio je mi je susjed. Blizu smo stanovali. Ne treba se skrivati.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A recite mi još nešto. U Sremskoj Mitrovici da li ste bili ispitivani od strane organa bezbednosti i da li vas je ispitivala osoba pod imenom Bogdan Vujić ili pukovnik Branko, kako mu je ime zaštićeno bilo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pukovnik Branko? Jeste jedan pukovnik Branko me je ispitivao barem desetak puta. Ja vam ne mogu opisati kako je izgledalo, ali ne znam da je on toga imena. Jedan visoki pukovnik, belu velnastu kosu imao, prosjedu bjelu velnastu kosu je imao i mogu vam reći da je bio vrlo dobar suradnik.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste na kraju februara 1991. godine razmenjeni za jednog pukovnika JNA, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Tako je. Da.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Ja bih samo na kraju mog unakrsno ispitivanja pustio jedan segment koji traje zapravo kratko. To je 65ter video 3 i ERN broj V0001260. Mislim da nam se nije zaustavila na najboljem mestu slika. Pokušajmo ponovo.

(Video snimak)

(Kraj video snimka)

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Interesuje me, obratite pažnju na ovu osobu sa desne strane. Da li prepoznajete, ko je ova osoba sa desne strane?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Slavko Dokmanović.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: S obzirom da Odbrana tvrdi da je ova kasetna snimljena 20. jedanaestog ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa vidim ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U 15.25, da li ostajete kod vaše tvrdnje da je on na Ovčari bio u plavoj uniformi sa oznakama potpukovnika?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: I toga dana koji sam spomenuo tada kad smo dobili batine jake.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala najbolje na vašim odgovorima gospodine Čakaliću. Časni Sude, ja nemam... Izvinjavam se, ovo bih predložio da uđe kao dokaz.

SUDIJA PARKER: Pre toga, gospodine Čakaliću, vi ste rekli da je Dokmanović bio s desne strane. Da li mislite na ovog čoveka u tamno crvenoj braon jakni ili mislite na ovog nižeg čoveka sa njegove desne strane koji ima brkove?

SVEDOK ČAKALIĆ: On je sa njegove ljeve strane, a meni sa desne strane, taj što ima brkove, to je Dokmanović. On meni točno tako izgleda. Poznajem ga.

SUDIJA PARKER: Hvala. Usvaje se.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 268.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Vasiću. Gospodine Vasiću, na trenutak je ovo skrenulo moju pažnju na nešto drugo. Ova traka koja je sada puštena, još uvek nije usvojena u dokazni materijal ili jeste?

ADVOKAT VASIĆ: Ova traka nije usvojena u dokazni materijal. Ja bih predložio da se u dokazni materijal usvoji ovaj segment trake pod brojem V0001260 u trajanju od sedam sekundi na kome se vidi kako Slavko Dokmanović daje intervju.

SUDIJA PARKER: Ja predlažem da usvojimo celu traku i da je označimo za identifikaciju gospodine Vasiću, a onda ovaj isečak, odnosno ovu fotografiju da usvojimo kao dokazni predmet broj 268, samo ovaj kadar. Dakle, cela traka biće označena za identifikaciju brojem 269. Je li to dovoljno.

TUŽILAC MOORE: Da li smem ja da se raspitam? Uz sve dužno poštovanje, ovo je dokument po spisku Pravila 65ter. U čemu je svrha ovog dokumenta? Ja ga ne osporavam, ali da li se ovde sugerše da Dokmanović nije bio na Ovčari. Možda bi mogao moj uvažni kolega da to pojasni?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala časni Sude, ja, uz svo poštovanje mom uvažnom kolegi, mislim da je svrha ovog dokaza da je Dokmanović bio na ovom snimku 20. jedanaestog obučen drugačije nego što je to svedok rekao da je bio na Ovčari.

SUDIJA PARKER: Da li je nešto ključno vezano za datum ili za mesto?

ADVOKAT VASIĆ: Datum je 20. jedanaesti 1991. godine, upravo to je datum o kome svedok govori i tajming je 15.27 tog dana.

SUDIJA PARKER: A mesto?

ADVOKAT VASIĆ: Mesto je centar Vukovara.

SVEDOK ČAKALIĆ: On se vjerojatno vratio sa Ovčare u Vukovar. Da, može biti. Ali ja tvrdim da je to on. Pazite, ja sam identificirao Dokmanovića, ali nisam identificirao mjesto gdje se on nalazio. Molim da se to upiše isto.

SUDIJA PARKER: Hvala lepo gospodine Vasiću. Izvolite gospodine Boroviću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dobar dan. Ja sam Borivoje Borović, advokat.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dali ste veći broj izjava. To ste već mom kolegi odgovorili. Znači, ukoliko bude nešto sporno, ja imam, pa možete proveriti da li vam eventualno predočavam nešto tačno. Centu za ljudska prava u Zagrebu dali ste izjavu, o tome ste se juče izjasnili. Moje pitanje glasi, kome ste tu izjavu dali konkretno? Ko vas je ispitivao?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Centar za ljudska prava? To mislite na gospođu Kim Karter?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Morate sami odgovoriti, znate. To je bilo 18. marta 1992. godine, Centar za ljudska prava u Zagrebu.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja... Ako sam ja to napisao, onda je to tako. Ja se ne sjećam ni gdje je taj Centar za ljudska prava u Zagrebu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jeste.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da niste tamo davali izjavu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nisam to rekao. Rekao sam da ne znam gdje je Centar za ljudska prava.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate da ste u nekom centru nevezano sada za to kako se tačno zove, davali izjavu u Zagrebu te godine i kome ste davali tu izjavu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Puno sam ja izjava dao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: I vjerujem da više se ne bih sjetio gdje sve.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Da li znate ko je bio komandant kasarne u Vukovaru dok ste vi živeli u Vukovaru?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam se družio sa dva poručnika nekoliko puta iz vukovarske vojarne, ali ne znam ko je bio zapovjednik.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A kada ste bili ono na Ovčari o čemu ste nam podrobno opisivali, da li znate u tom trenutku ko je bio komandant kasarne za Vukovar?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da vas nije maltretirao nikakav komandant kasarne iz Vukovara dok ste bili na Ovčari? Da li to to znači? Pošto ne znate ko je bio ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne znam. To ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znači da ne znate ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ko je bio komandant kasarne ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, i da li to znači ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Možda sam ja to nekada i znao, ali shvatite da je to bilo jedno teško vreme ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Teški momenti, da je trebalo to sve prihvatiti ili odbiti da ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. U redu je. Budite ljubazni, dakle slažemo se da ne znate da li vas je tukao komandant kasarne iz Vukovara na Ovčari, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Juče ste rekli takođe... Jedna izjava koja vam je pokazana, koja ima svoj podnaslov: "Kako sam doživio pad Vukovara". Vi ste se složili da ste tu izjavu dali, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znate kome i gde ste tu izjavu dali?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se kome, ali me podsetite, pa ću ja viditi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To u izjavi ne piše. Ali pošto je karakterističan podnaslov, da li se možda sećate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da sam dao jednoj novinarki. Mislim da sam dao jednoj novinarki. Mislim da sam dao jednoj novinarki.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Takođe su vam pomenuli jednu belešku koju kažete da niste potpisali, da ste davali izjavu i u toj belešci od 15. petog 1992. godine, koja je sačinjena u policiji u Vukovaru, na strani jedan BHS verzije, takođe i engleska verzija, kažete "da ste kao sanitarni inspektor obilazili kuhinje u hotelu "Dunav" i "Gradskoj kafani" gde se pripremala hrana za zengovce i mupovce", je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Rekao sam za Hrvatsku vojsku.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Da li je to bilo i u hotelu "Dunav" i "Gradskoj kafani"?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U hotelu "Dunav" se pripremala hrana za policiju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A u hotelu "Gradskoj kafani"?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Za vojsku.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste odlazili dakle neposredno da sagledate situaciju i u hotelu "Dunav" i "Gradskoj kafani", je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U hotelu "Dunav" da li su se nalazili pripadnici koji su došli sa strane, koji nisu bili iz Vukovara?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa to ja ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne znate. U redu. Hvala. Danas vas je nešto malo o tome pitao kolega Vasić, da je došao... da je Zbor narodne garde blokirao kasarnu, da se kasarna predavala i da su čak stavili belu zastavu. To ste u transkriptu u *Predmetu Milošević* na strani 24.537 baš tako izjavili. Takođe ste izjavili da je bio dogovor da se kasarna preda, ali da je došlo naređenje iz Beograda da se ne preda, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je. Tako su kružile priče po Vukovaru.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. E da li nam sada možete objasniti malo bliže da pomognete Pretresnom veću i nama, koji je bio razlog da se kasarna predaje i kome?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa vi ste vjerojatno pratili u to vrijeme da se veći broj kasarni u Hrvatskoj predavalo. I to masovno su se predavale. Počev od Varaždina, pa sve dole do južnih djelova gdje su bili i bilo je logično, bilo je logično, eto, da se i ta kasarna, kao zadnja možda u Hrvatskoj preda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A kome je trebalo da se preda kasarna?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Hrvatskoj vojsci. Građanima grada Vukovara i Hrvatskoj vojsci.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Novembra meseca 1991. godine da li je postojala regularna Hrvatska vojska ili je to bila paravojska koja se zvala Zbor narodne garde?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Zbor narodne garde je nosila naziv.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Inače je to postala regularna Hrvatska vojska?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koje godine?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Za mene je ona uvijek bila Hrvatska vojska.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitam zvanično ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne znam koje ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koje godine?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Možda 1962. ili 1963. godine ili možda u ono vrijeme kada sam ja bio u logoru. Možda u to vrijeme. Nisam siguran.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A koje je to godine kada ste vi bili u logoru?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da vi znate.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 1992. godine?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: 1991. godine. Jedanaestog mjeseca sam otišao, a drugog mjeseca, sječnja sam izašao, dakle došao sam u Zagreb na moj rođendan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: 5. sječnja sam došao u Zagreb.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, vi smatrate i vaše je mišljenje da je Hrvatska vojska osnovana 1963, godine ili krajem novembra, odnosno decembra 1991. godine, odnosno decembra 1991. godine, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U svakom slučaju to je bila Hrvatska vojska, bez obzira kako se zvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I bez obzira da li je regularna?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ona je bila regularna, čim je bila dobrovoljačka, ona je bila regularna i dobrovoljačka je bila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li vama zvuči malo neobično da vojska regularna bude dobrovoljačka? Znači, da bi neko bio regularan u smislu vojne obaveze, da bi bila vojska regularna, onda postoji obaveza da se postane član te regularne vojske, a ne da se prijavljuje dobrovoljno kako ko hoće. Da li vam je poznato?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mi smo se svi prijavljivali dobrovoljno. Nikada niko, nijedan nije u Vukovaru bio potjeran da ide u Hrvatsku vojsku. Ja govorim o Vukovaru gospodine. Ne govorim o cijeloj Hrvatskoj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Mislim da je dovoljno jasno šta vi tvrdite, a šta mene interesuje. U Županijskom sudu u Zagrebu 26. četvrtog 2004. godine juče ste izjavili da ste takođe dali izjavu o događanjima u Vukovaru, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da vas ne mučim, ako želite ja ću vam dati tu izjavu. Na strani četiri ove izjave, stav 5 rekli ste da je "Hrvatska vojska bila sastavljena od sledećih formacija: dragovoljaca, mupovaca, Zengi, HOS-a, Civilne zaštite, hrvatski bojni, hrvatskih branitelja, pripadnika HVO", ali mislite da je njih bilo veoma malo. Čini mi se da ste to juče rekli, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa koje je čudo u tome što sam ja to napisao i rekao. To je sve istina.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje glasi. Da li je sve ovo tačno što ste vi tada izjavili?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Sve što sam napisao to je tačno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste izjavili u predmetu Beogradska Ovčara da ste oficir hrvatske vojske, penzioner?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste, ali ja sam kasno rješio svoj status.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koji čin ste dobili u vojsci?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Natporučnika, a kad sam otišao u mirovinu dobio sam čin kapetana, satnika.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle, sada ste kapetan Hrvatske vojske u penziji?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam kapetan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Već satnik?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Satnik.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A šta to znači? Da li biste bili ljubazni da nam to prevedete?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jabuka jedna, jabuka druga.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle, dali ste mi celovit odgovor na srpsko-hrvatskom jeziku, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Vi shvatite kako hoćete? Je l' se razumjemo dobro, je l'? Eto.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Juče ste na pitanje kolege Vasića rekli da je bilo dobrovoljaca iz svih krajeva Hrvatske.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Relativan pojam je "iz svih". Iz velikog djela Hrvatske.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vama je poznato iz kojih gradova su dolazili. Da li biste bili ljubazni da nam ponovite?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Iz Zagreba, Siska, Slavenskog Broda, Varaždina, Čakovca, eto to su ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Uglavnom dečki s kojima sam ja kontaktirao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Možda još neki, možda još neki.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate u kom periodu su oni stizali u Vukovar, pošto ste vi nesporno, sve vreme bili u Vukovaru, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dragi moj gospodine, kada bih ja pisao dnevnik, ja bih onda vama mogao točno odgovoriti na sva pitanja. Ali nisam ja pisao dnevnik, niti ga je iko od mojih suboraca pisao. Možda je neko vodio neku evidenciju i pitate me preteške stvari za koje ja moram nagađati, što se tiče ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hajdemo malo ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Što se tiče vremena.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hajdemo malo da olakšamo. U redu. Gospodine Čakaliću kada ste prvi put vi videli da dolaze dobrovoljci sa strane i da se prijavljuju u Vukovar, eto?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nisu se oni ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koji je to bio mesec?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pazite, pa recimo da je bio... Ne mogu vam točno reći, ali uglavnom radilo se negdje oko, pa već negdje oko devetog mjeseca... Nemojte, pazite, ja ...

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, izvinjavam se.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, izvolite. Ja sam pogrešio, rekao samo prvo gospodin Smith.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, pošto ja ne govorim BHS, ja moram da čekam prevod, ali vrsta ovog unakrsnog ispitivanja je takva da se svedoku ne dozvoljava da završi svoje odgovore i vodi se jedan dijalog koji ne dozvoljava da se ovo prevede i da se svedoku da mogućnost da odgovori. Ja molim mog uvažnog kolegu da dozvoli svedoku

da odgovori. Ja nemam ništa protiv da on postavlja ova pitanja, ali ne sme da zastrašuje svedoka na ovaj način.

SUDIJA PARKER: Ja ne mislim da se radi o zastrašivanju gospodine Moore, ali mislim gospodine Boroviću da se vaš stari entuzijazam povratio u punoj snazi i molim vas da dozvolite da svedok odgovori u potpunosti pre nego što postavite sledeće pitanje. To će olakšati posao i svedoku i prevodiocima i sudskim zapisničarima, pa čak i sudijama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Saglasan sam časni Sude sa vašom primedbom, a dakle ne u funkciji zastrašivanja, već načina rada koji ću ipak prilagoditi potrebama Suda. Gospodine Čakaliću ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja se vas ne bojim inače ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Očigledno samo me se boji gospodin Moore. U redu ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Gospodin Moore zahtjeva svoj ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šalimo se malo ...

SUDIJA PARKER: Čuli ste ono šta sam rekao. Važno je da u zapisnik uđe ono o čemu vi razgovarate, a da mi u to unesemo samo nekakve deliće nije dovoljno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, rekli ste u devetom mesecu, po vašoj proceni, počeli su stizati neki dobrovoljci, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Možda čak i ranije. Mislim čak i ranije. Ne sjećam se ja sada tačno. Ja znam da su dolazili, ali dan da ja vama kažem i mjesec, to je previše.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To ne mogu

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li nam onda možete reći, to prvi put kad vidite dobrovoljce, ko ih je doveo, kako i gde oni dolaze? Da li se toga sećate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dolaze ili sa autobusima ili pješke. Odjeveni su u različite odore. Mnogi su bili bez odora, u civilnom odjelu. Eto, to je ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: I ja sam bio stalno u civilnom odjelu. Da znate i to.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li je većina od njih bila u vojnim uniformama? Ako jesu, da li možete opisati te uniforme?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Vidite šta se dogodilo, sad kad je prikazan Dokmanović, prikazan je u civilu. A kada je došao na Ovčaru, došao je u vojnoj odori, je l'? Reći sad da je ta vojska koja je došla iz Siska da je odjevena ovako, ona koja je došla

iz Zagreba ovako, to je meni jako teško, jer i dugo vremena ja nisam znao ko gdje pripada i ko je odakle.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da opišete neke od uniformi dobrovoljaca koji su dolazili u Vukovar, da nam to ovde saopštite? Ne pitam za te u civilu, znači neke od uniformi, oznaka koje su imali na sebi? Da li ste vi to uopšte videli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Vukovarski branitelji, puno ih je bilo. Ja mislim da ih je najviše bilo u civilu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hoćemo li da se vratimo na pitanje uniformi, to o civilima smo čuli? Da li se možete setiti bilo kakve uniforme i bilo kakvih oznaka koje ste vi videli na dobrovoljcima?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To su bile maskirne uniforme.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A oznake?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne bih vam to mogao odgovoriti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znate koju su vrstu naoružanja nosili sa sobom?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Onakvu kakvu je nosila jugoslovenska armija.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Juče smo pričali o vodi i problemima sa vodom. Moje pitanje glasi. Da li je vama kao sanitarnom inspektoru poznato kojom vodom je snabdevana kasarna, to jest da li je to bila voda iz gradskog vodovoda?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja tamo nisam imao pristupa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vam je bilo poznato od ranije?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa bila je snabdevana centralnim sistemom iz gradskog vodovoda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Znači, ja nisam imao pravo inspekcije u vukovarskoj vojarni za vreme Jugoslavije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je postojala posebna vojna inspekcija.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tada kada ste pomenuli kasarnu i da je htela da se preda, gde su se tada nalazili položaji Zengi u odnosu na kasarnu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U odnosu na kasarnu? Pa vjerovatno, to je vjerovatno. Pazite, vjerovatno su očekivali ili je bio neki dogovor, ja to ne znam, da se

kasarna preda, čim je iznješena bjela zastava, znači kasarna se predaje, je l'? A ko je bio tamo od Hrvatske vojske ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitao sam vas da li biste bili ljubazni da se setite gde su tada bili vojni položaji, po vama, Hrvatske vojske u odnosu na kasarnu, kada je trebalo nekom da se preda?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja nisam bio tamo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nije vam, dakle, poznato?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da sam ja bio tamo, budite uvereni da bih vam ja to rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. U izjavi koju smo definisali kao izjava koja ima svoju... koju smo definisali kao izjavu: "Kako sam doživeo pad Vukovara", vi ste rekli na prvoj strani, stav 3, engleska verzija, strana prva, stav 3, da ste 18. jedanaestog oko 22.00 krenuli sa suprugom u bolnicu iz svoje zgrade. Takođe ste izjavili da su vas ljudi na dužnosti... da vas nisu pustili u bolnicu. Da li biste bili ljubazni da nam kažete koji su to ljudi na dužnosti koji nisu hteli da vas puste u bolnicu i ko je bio na ulazu bolnice gde ste vi ulazili? Da li policajci ili zengovci?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja znam da sam ušao u bolnicu. Ali nisam gledao, jer su vrata bila širom otvorena. Ne mi samo da smo ulazili, ulazila je većina stanovništva ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hoćete li... Ja moram da vas prekidam. Znači, ja vas ne prekidam. Da li je to tačno ovo što sam pročitao što ste izjavili u svojoj izjavi?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ako sam ja to napisao i potpisao, to je tako sigurno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U ovoj izjavi piše da vas ljudi na dužnosti nisu puštali u bolnicu. Moje pitanje je vrlo prosto. Koji su to bili ljudi koji su bili na ulazu koji su regulisali ulaz i izlaz?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne znam koji su to ljudi bili ni po imenu, ni po prezimenu, ali sam rekao i zamolio sam da pozove Vuković Milička

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite, koga ste zamolili?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nekog ko je stajao tamo na vratima gdje se nije moglo ući u rentgen odjel.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je to bila osoba u uniformi, policajac ili neka druga vojna formacija?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da to uopće nije bila vojna formacija. Ja mislim... Ja mislim da je to civil bio neki.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se toga, ali po mene je došao taj Vuković Miličko koji je bio civil.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U izjavi koju ste dali istražiteljima haškog Tužilaštva, strana 4, stav 2, engleska verzija na strani 4, stav 2 izjavili ste sledeće, kada ste već bili ovo u bolnici, kada ste opisivali šta se događalo pre izlaska napolje, izjavili ste sledeće: "Ja osobno u to vreme nisam vidio nijednog drugog vojnika takozvane Jugoslovenske narodne armije ili četnika u bolnici". Je li tačno da u to vreme nije bilo ovih osoba koje ste ovde na ovakav način opisali ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ostajem kod toga što sam napisao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Takođe ste u izjavi OTP-u (Office of the Prosecutor) na strani 4, poslednji stav, engleska verzija, strana 4, stav 5, izjavili vezano za događaje jutro 20. jedanaestog u 7.30, rekli ste "da ste tada videli dvojicu vojnika JNA koji su vas nakon toga pretresali", je li tako? Napolju.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Valjda da. Napolju. To je posle jednog događaja ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rekli ste da se jedan zvao Pero ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste, a drugi ne znam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A drugi da je bio Musliman, je li tako? Tako piše u izjavi.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, da. Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći kako znate toga Peru?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Kad smo

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko je to?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je osoba u odori jugoslovenske armije ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako ga znate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To vam moram malo duže reći. Mi smo pozvani da napustimo prostorije bolnice u jedan sporedni dvorišni dio, da tako kažem ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Mogu li nešto sada da vas zamolim, da ne bude da vam uskraćujem... Sve je to u redu.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali pošto nam vreme ističe ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Već ste me ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako znate ko je taj vojnik Pero?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Taj vojnik Pero nas je pratio iz Vukovara za Beograd.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Odakle je taj vojnik Pero?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Negdje iz Bosne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Kako znate da je drugi vojnik Musliman?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja... On je valjda rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: On je valjda rekao. Ja to ne bih izmislio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Sledeće pitanje. Kako znate da su vas oni pratili do Sremske Mitrovice?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa poznao sam. Vidio sam da su oni koji su nas sakupili u vukovarskoj bolnici i vidio sam da su to dvije iste osobe koje su nas vozile u Sremsku Mitrovicu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Poznao sam ih.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Čak smo i razgovarali putem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi ste u izjavi koju ste davali kanadskim istražiteljima 1993. godine na strani 10 i engleske i BHS verzije, izjavili da ste u kasarni u Vukovaru bili psihički maltretirani. Nikakvo fizičko maltretiranje niste pominjali, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja nisam bio. U mom autobusu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nije bilo maltretiranja fizičkog, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam da li je Samardžić dobio koji šamar ili nije. Njega su, ono, napekali, ali mislim, mislim da niko, osim vojnika, nije smio ući u autobus.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li je, dakle, tačan ovaj deo vaše izjave da ste u kasarni vi bili uglavnom psihički maltretirani, je li tačno?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: A ne od vojske.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Kolega Vasić vas je danas pitao, a ja ću samo malo da proširim to pitanje, takođe vezano za ovu izjavu koju ste dali na strani 45 i na strani 44 i 45, BHS i engleske verzije. Na pitanje istražitelja: "Da li je u autobusima bilo ljudi koji su obučeni u medicinsku odeću?". Vi ste odgovorili sledeće: "Ja sam mnogima savetovao u kasarni da skinu tu odeću. Neki su me poslušali i bolje su prošli". Danas ste na pitanje kolege Vasića rekli "da sam im to savetovao da bi se oni zaštitili", je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da malo Pretresnom veću objasnite zbog čega ste im prvo savetovali, a drugo šta je to značilo u smislu zaštite?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Kamo sreće da su me svi poslušali. Kad smo došli na Ovčaru, bilo je troje valjda ili četvoro odjeveno u bjelu odoru, u lječničke, eto da kažemo tako, u lječničke mantile. Jedan od njih je bio Veliki bojler, Samardžić ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To ste pričali juče. To znamo.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: E, on je bio tako odjeven i još ih je nekoliko bilo i ja sam ih nagovarao da to skinu, jer oni nisu ti djelatnici za koje se prikazuju. Ta odora pripada nekom drugome, a oni neka budu u svojoj odori ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jer će im se nešto zlo dogoditi i točno se dogodilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se gospodine Čakaliću, dakle možemo složiti da ti ljudi u autobusima koji su na sebi imali lječničke mantile

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Odore ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Odore, kako vi kažete, sasvim je svejedno, da su se oni praktično kamuflirali u bolničko osoblje da bi izbegli hapšenje ili nešto drugo u tom trenutku ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To oni znaju zašto su se odjenuli. Ja ih nisam pitao, ja sam ih samo nagovarao da to skinu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Da li je bio veći broj ljudi i otprilike ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko u vašem autobusu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa recimo, Samardžić Damjan, njega sam sigurno... Možda je bilo dvoje. Ne mogu, ne mogu vam reći ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne mogu vam reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A kada ste se ono skupljali ispred bolnice, da li ste tada videli veći broj ljudi koji ulaze u autobuse, a imaju te bele mantile?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To su ti koji su bili odvezeni zajedno sa mnom na Ovčaru.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U vojarnu, pa u Ovčaru.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Juče ste na pitanje mog uvažnog kolege gospodina Moorea odgovorili da su u autobusu bili ljudi a na pitanje koje nacionalnosti, rekli ste "Hrvati".

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nije... Bio je jedan koji nije bio Hrvat.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U tom trenutku kada se vi pre ulaska u autobuse nalazite u bolnici, da li su tamo uglavnom bili Hrvati, u bolnici?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Gospodine, ja nikoga na ulazu u bolnicu i prisutne nisam pitao ko je kakve ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Kakve nacionalnosti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li ste poznavali sve ljude u vašem autobusu ili niste?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. E da li onda dozvoljavate mogućnost da je možda tu i bilo dosta Srba u autobusu a da vi to ne znate, pošto ih niste pitali, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jedan, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li dozvoljavate mogućnost da je bio veći ...

TUŽILAC MOORE: Kako svedok može da odgovori na pitanje ako ne zna ko su. On može da kaže koje su nacionalnosti neki ljudi samo ako ih zna, ako se zna o kome se radi. Radi se o pukom nagađanju.

SUDIJA PARKER: Ono šta je svedok rekao gospodine Moore i gospodine Boroviću jeste da je identifikovao ljude, da je znao o njima da su Hrvati, ali nije poznavao one druge, niti je znao koje su nacionalnosti. Mislim da je svedok to rekao i da to proizilazi jasno iz njegovog svedočenja i mislim da daljnja pitanja na tu temu nisu potrebna.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, nadam se da mi nećete zameriti. Dakle, juče je pitao uvaženi kolega tužilac... Biću vrlo kratak... Ko su ti ljudi koji su ulazili u autobuse. Svedok je odgovorio da su to bili Hrvati. Nije pojedinačno... Stekao se utisak da su u autobus ušli svi Hrvati. Pošto ja hoću korektno i zbog Pretresno veća i zbog svoje odbrane da proverim tu činjenicu ...

SUDIJA PARKER: Dakle, pokazalo se da to ne možete da proverite preko ovog svedoka. Došli ste do tačke od koje ne možete da nastavite dalje. On može da govori samo o nacionalnosti ljudi koje zna.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Pitanje, vrlo konkretno, da li su u autobusu bili sve Hrvati ili nisu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U mom autobusu je bio jedan Kemal. On nije Hrvat.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su svi ostali putnici bili Hrvati? Ili vi to ne znate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa nisam ja prolazio kroz sve autobuse...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sad je u redu. Hvala. Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: I u jednom autobusu... Mogu dalje da odgovorim?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Je bio jedan koji se zvao DMITAR PUCAR, Srbin, kojega nisu izveli iz hangara, nego su ga ubili sa svima drugima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Čakaliću, koliko je vremena potrebno do centra Vukovara do Ovčare? Da li je vama poznato?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa sad kad bih ja hodao, trebalo bi mi jedno dva i pol sata.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A kolima?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: 10 do 15 minuta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Maksimalno, pet, 10 minuta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A od kasarne ste čini mi se takođe rekli 10 do 15 minuta do Ovčare, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, rekao sam isto. Ali zašto? Ja kad sam išao na Ovčaru išao sam putem koji vodi prema Beogradu, ako znate?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Znam.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: A ovaj put je bio put koji vodi prema Negoslavicima. Taj put izgleda kao da je bliži malo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Pominjali ste kapetana koji vas je ba Ovčari pretresao i detaljno ste to čak opisali. Rekli ste da je imao četiri zvezdice i da je imao veliki trbuh, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je li to kapetan prve klase?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je... Ja vjerujem da on uopće nije bio kapetan po zvanju. Ja vjerujem da je to bio neko od onih... kad je obukao takvu odoru koja ne paše i čin takvoga kakvim se on prikazivao ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ali je bio... Imao je epolete znaka kapetana.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Prve klase?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: A sad... Prve klase, da. Mislim... Da, prve klase.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U predmetu Beogradska Ovčara na strani 33, engleska verzija na strani 31, od 25. desetog 2004. godine, ja ću vam pročitati da vas ne mučim da vi čitate. Predsednik Veća vas je pitao: "Je li bilo ljudi ispred?", misli na hangar. Sad govorimo o hangaru. Svedok Čakalić: "Pa bilo je ljudi. Ja ne znam ko su to bili". Predsednik Veća: "Ne, ne. U redu je. Ali sada po nekoj vašoj proceni, to je ono što vas pitam, po nekoj vašoj proceni koliko je ljudi tamo?". Svedok: "Pa ne znam. Ja vam ne mogu reći je li bilo 10 ili je bilo devat ili osam. Ja vam ne mogu to reći, ali uglavnom vrtelo se, tu se vrtelo naveče". Tako vi kažete. Predsednik Veća vas sada pita direktno: "Da li je bilo preko 100, možda 200, 300?". Svedok, to vi odgovarate: "Ne, ne". Da li je ovo tačno što ste izjavili u predmetu Beogradska Ovčara?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To bih sada izjavio isto.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Dakle, kada je bio špalir, opisali ste da vas ne mučim, mimo toga je bilo znači manji broj ljudi, a nikako ne broj ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Oni su se vrtili u krug.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Oni su se vrtili u krug, znate. Jedni odu, drugi dođu i tako. To je bilo. Svi su nas dolazili gledati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Ali nikako, dakle, ovaj broj veliki koji vam je pomenuo predsednik Veća u Beogradu, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U to vreme. U to vreme dok sam ja bio, bilo je tako kako sam rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala ...

SUDIJA PARKER: Da li ste uzeli vazduha gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, pokušavam da završim da bih dao vreme gospodinu Lukiću, iskreno vam kažem, pošto ima više pitanja, a vi ste nas ograničili. Davno je bilo tri četvrtine vremena i onda ja malo žurim. To je glavni razlog, pa ću ostaviti Lukiću više vremena. Ja imam još pet, šest pitanja. Tako da možemo pauzu.

SUDIJA PARKER: Moraćemo na pauzu zbog traka. Verovatno će i gospodin Lukić hteti da se zagreje. Dakle, nastavljamo u 16.05.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U različitim izjavama ste opisali svoj boravak u Sremskoj Mitrovici. Rekli ste da su vas tamo, između ostalih, ispitivali jednog dana i to tačnije 14. dvanaestog 1991. godine, Goran Hadžić, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: I Borivoje Savić

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I rekli ste jedanput da se zove Borivoje Jocić, a drugi put da se zove Borivoje Savić. Prvo samo da raščistimo, da li je Jocić ili Savić?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Savić.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Moramo još nešto da raščistimo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo izvolite.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste li primetili moje pogreške u mojim izjavama nekakove materijalne koje su jako bitne?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali malo ste imali grešaka. Vrlo ste koncentrisani, čini mi se ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Očito niste pročitali dobro izjave onda. Ima jedna velika, velika pogreška koja se provlači kroz sve moje izjave. Na četiri mjesta je pogreška, a na petom mjestu je pravilno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala vam. Hvala.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mislim da ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro... Izvinjavam se. Izvinjavam se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li nam možete reći u kom svojstvu vas je tada ispitivao Goran Hadžić i da kažete Pretresnom veću ko je bio Goran Hadžić u tom trenutku?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Goran Hadžić nije samo mene ispitivao u Sremskoj Mitrovici. Ispitivao je još neke građane grada Vukovara. Kao na primer, Ljubu Pribudića još. Njega je zanimalo stanje kakvi su uvjeti života bili u Vukovar. Interesiralo ga je što se tiče mojeg posla. I ja sam mu to ispričao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Da li vas je istovremeno tada ispitivao i onaj pukovnik koga smo malopre spomenuli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je bio zapovjednik logora. Mislim da je on bio zapovjednik logora, jer ovaj... Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nakon... Dobro. Postavićete poslje pitanje? Dobro. Da, pukovnik me ispitivao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je Goran Hadžić sa pratećom Borivoja Savića dolazio radnim danima ili je dolazio neradnim danima da vas ispituje van radnog vremena?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Uglavnom subotom i nedeljom kad oficiri jugoslavenske armije su bili na slobodnim danima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sremska Mitrovica je grad koji se nalazi u Srbiji, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to područje obuhvatalo oblast... Taj grad da li je bio u Baranji, Zapadnom Sremu i Bačkoj ili nije?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Na putu prema Beogradu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vas je nekad prilikom ispitivanja Goran Hadžić tukao?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobio sam dve pljuske kada sam izlazio van.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li je tom ispitivanju prisustvovao, nekom od prilika i jedan sudija iz Vukovara?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: On je čuvao vrata. On je sudac Vukovarskog suda, on je Goranu Hadžiću i Bori Saviću čuvao vrata.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A on se zove kako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Umro je. Zove se... Samo malo ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je Branko Kovačević?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste. Branko Kovačević. Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li nam možete objasniti razlog zašto neradnim danima kada nema oficira, da vas ispituju Goran Hadžić, taj sudija iz Vukovara i da li ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Sudija me nije ispitivao. Sudija me nije ispitivao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu... Kada su bili zajedno, da li nam možete reći kakva je vaša pretpostavka? Da li rade nešto dozvoljeno ili zabranjeno u tom trenutku?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja osobno mislim da rade ili zabranjeno ili u dogovoru sa pretpostavljenim u Sremskoj Mitrovici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Mislite na sam zatvor?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mislim na oficire koji su radili u Sremskoj Mitrovici. Vi znate da je bila vojska unutra.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Na pitanje kolege da je postojao pukovnik Branko, smatrate li da je to moglo biti u dogovoru i sa njim?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pazite, ja nisam znao ime tom pukovniku nikada. Nikad mi se nije ni predstavio. On je moje ime i prezime znao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Časni Sude, ja sam završio svoje unakrsno ispitivanje. Gospodine Čakaliću, nadam se da smo bili korektni.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesmo. I vi i ja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Hvala. Probajte grešku potražiti.

SUDIJA PARKER: To vam je domaći zadatak gospodine Boroviću. Gospodine Lukiću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ko zna? Možda ću ja sada da otvorim tu temu. Dobar dan gospodine ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Časni Sude, dobar dan. Izvinjavam se. I svim učesnicima u postupku. I dobar dan gospodine Čakaliću. Ja sam Novak Lukić i u ime Odbrane Veselina Šljivančanina ja ću vam sada postavljati neka pitanja. Meni ovde, kao timu koji uvek ide poslednji, često dođe situacija da moram da prekrizavam neka pitanja i stvarno ću se truditi da se ne ponavljam u odnosu na ono što su vas kolege pitale. Možda ću u tom smislu da pravim neke male pauze ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ: Samo da bismo što pre završili sa ovim. Ja ću odmah na početku sada da zamolim našeg asistenta da vam pokaže jedan kratak video zapis. Molim poslužitelja da nam pomogne i uključi ekran svedoku. Časni Sude, ovo je dokaz 118 koji smo već gledali u Sudu.

(Video snimak)

Veselin Šljivančanin: Neka istakne problem molim vas.

Nicolas Borsinger: Problem je što vidim kako se vojnici šetaju po ulici i da prolaze kamioni tamo. Pogledajte, eno tamo.

Veselin Šljivančanin: Ne, sad sam ja otvorio taj most za saobraćaj. Most nije bio otvoren do sada. Jeste čuli vi gospodine ...

(Kraj video snimka)

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Evo gospodine Čakaliću, postaviću vam prvo tri vrlo jednostavna pitanja. Posle ćemo se ponovo vratiti na ovaj događaj. Prvo vas pitam, da li ste ikada do sada videli ovaj snimak?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam to i pretpostavio. Možete li mi reći otprilike koliko ste ga puta videli u životu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jedanput.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo jedanput?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Živoga?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne, ne, ne.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Snimak?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Govorimo samo o video snimku za sad, znači ne o mom klijetu, govorim o ovom video zapisu. Moje pitanje je koliko ste puta do sada... Ja odmah postavljam tako sugestivno pitanje, jer pretpostavljam da je više puta... Da li možete otprilike da kažete koliko ste puta videli ovaj snimak u životu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Nisam nikada brojio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A mogu li da sugerišem da je prikazivan na televiziji bar svaki put za godišnjicu pada Vukovara, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Vjerojatno je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jedno pitanje još vezano za ovaj video zapis. Da li vas vaše pamćenje može da vrati kada ste ga prvi put videli? Ako ste izašli iz zatvora 1992. godine u februaru, koliko ja znam, možete li reći da li ste te godine videli taj video zapis?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam najprije bio u sportskoj dvorani dugo vremena. Tamo nije bilo televizije. Dalje, živio sam jedno vrijeme na Sljemenu. Ni tamo nisam išao gledati televiziju. Poslje sam živio u Samoboru. Ni tamo još nisam imao televizije. Nakon Samobora sam otišao u Jelsu. Tamo sam imao televiziju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li otprilike reći koja je to bila godina?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U Jelsi? 1960. godine ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 1990. godine ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: 1996. godina, tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste bili vrlo aktivni i u saradnji sa Komisijom za nestale, pa ste tako prisustvovali i pregovorima u Budimpešti 1992. godine.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moje pitanje je da li u tom periodu kada ste bili aktivni, viđali se i sa gospodom Bosanac i sa profesorom Hebrangom i tako dalje ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Sa Hebrangom ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne. Oprostite. Da li ste u tom periodu kada ste pušteni iz zarobljeništva videli fotografiju mog klijenta nekada?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Vidio sam puno puta fotografiju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pretpostavljam iz ovih vukovarskih dana, da tako kažem?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Iz tih dana isto i kasnije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Sad ću da se vratim na ono što se hronološki... O čemu ste svedočili. Mene će interesovati vaš boravak u bolnici, pre svega, i nešto oko kasarne i Ovčare, da kažem. Pitaću vas za sve ove objekte ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koje ste prošli, par pitanja. Ovo ste već odgovorili mojim kolegama, pa da brzo prođem. Vi ste prvo znači, da kažem, bili dobrovoljac u okviru ZNG-a, a kasnije hrvatske vojske, a kasnije smo čuli da ste kasnije dobili i čin. Ja koliko sam čuo iz nekih... Mislim vašeg jučerašnjeg svedočenja, čak i odlikovanja neka ste dobili. Ili ne, to je bilo prethodno za Crveni krst. A da li ste odlikovani od strane hrvatskih vlasti?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nisam.

prevodioci: Prevodilac nije čuo odgovor svedoka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ono šta sam video to je da vi niste služili vojni rok u JNA, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nije ušao ovaj vaš prethodni odgovor. Rekli ste da niste nikakav orden dobili od hrvatskih vlasti, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ni značku, ni ništa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobio sam od Udruge, od Društva logoraša Spomen plaketu i od... Dobro, neka to ostane tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam u onoj izjavi, da se vratim, da kažem, na vašu mladost, video da ste vi oslobođeni služenja vojnog roka zbog ranjavanja u Drugom svetskom ratu, pa pretpostavljam ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Videći vaše godine, da ste vi ranjeni kao dete, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moje pitanje je da li ste vi imali... Da li je to razlog zbog koga ste vi oslobođeni trajno služenja vojnog roka ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vojnog roka u JNA?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo sačekajte moje pitanje do kraja, molim vas. E sada, vi ste svedočili da ste tokom ovih dešavanja u Vukovaru sve vreme faktički bili u svojoj kući do 17, u svom stanu, da se ispravim, u stanu gde ste stanovali sa suprugom do 17. novembra i da ste negde u večernjim satima, koliko sam ja video, mislim negde oko, da ste svedočili, oko 21.00, 22.00, nije ni bitno, odlučili sa suprugom da pođete u bolnicu, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste u vukovarskoj bolnici radili u periodu do 1968. godine, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam došao 19... dobro. Radio sam tamo 10 godina.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam u nekoj od vaših izjava našao da ste radili u bolnici u tom odseku... šefa medicinske laboratorije u kabinetu za transfuziju ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: I kabinta za transfuziju krvi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U periodu od 1958. godine do 1968. godine? To sam ja našao u nekoj od vaših izjava.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Tako stoji, da. Tako stoji.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vaša supruga nije nikad radila u "Medicinskom centru Vukovar", je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, ovo što ste odgovorili i kolegi Borovuću, a i pričali ste juče, a nas to očigledno interesuje, čim se ja vraćam na tu temu. Ja sam shvatio iz onog što ste rekli, da nije bilo lako ući bolnicu tog 17. uveče, da ste vi, da tako kažem,

preko svojih prijatelja s kojima ste nekad radili, uspeali da uđete u bolnicu, a nakon toga da izdejtstvujete da i vaša supruga uđe u bolnicu iste noći, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je veče 17, da kažem, kasniji večernji sati. Negde iza 22.00. U tom trenutku da li su, u tim kasnim večernjim satima, civili u dvorištu bolnice ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li se setiti koliko je te večeri bilo tu u dvorištu bolnice, orjentaciono, po mraku? Ne tražim od vas detalje.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne mogu vam reći broj, ali ih je bilo puno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se, pošto ste ostali u bolnici i 18. i 19, da li ste čuli ili videli da tokom ta sledeća dva dana su civili iz dvorišta ušli u bolnicu na prvi sprat ili u prostor bolnice? Da li o tome imate neka saznanja?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, ušli su u prostor bolnice. I ja sam jedan od tih.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mislim na ovu, da kažem, veću grupu ljudi. Pominjala se i cifra od 1.000 do 1.500 tih civila koji su bili u dvorištu. Da li su oni, znači, ušli tokom sledećih dana u prostor bolnice?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da nisu. U bolnici sam se sastao sa onima koji su već duže vremena bili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitaću vas konkretno. Da li ste vi tokom sledeća dva dana videli, ako ste izlazili iz rentgen kabineta, lično da u dvorištu i dalje stoji veliki broj civila?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nisam izlazio van dok nisam uhapšen.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste čuli od nekog ko je bio s vama u rentgen kabinetu da su civili ušli u bolnicu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da sam vidio civile kada sam ulazio u bolnicu, a ja nisam iz rentgen kabineta nigdje izlazio. Dakle, neko je mogao reći da ima puno civila, ali ja to ne govorim.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li za trenutak da pređemo na privatnu sednicu, poštovani Sude.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Od trenutka kada ste došli u bolnicu, vi ste to juče nešto pomenuli gospodinu Mooreu, pa ja bih voleo da pojasnite ako se sećate, da li ste tokom te noći 17, 18. i 19. čuli neka borbena dejstva, čuli neko, da kažem, pucanje, granatiranje u blizini bolnice? Da li se sećate toga?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja se sjećam da sam čuo pucnjeve kada sam išao u bolnicu. Da. To jesam, čuo sam. To su pucali kad smo moja supruga i ja išli. To je bila gluha noć, znate. Cipele se čuju i ništa drugo. Neko je pucao u smjeru nas. Ne iza nego u smjeru nas. Objasnio sam put kojim smo išli u bolnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali sledeća dva dana 18, 18. noć, 19, 19. noć, da li ste čuli neka borbena dejstva?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne. Mi smo bili u takvoj prostoriji, čuli ste ispočetka, to je tamna komora. Mi smo bili u toj prostoriji. Tu je nemoguće bilo čuti bilo što.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Juče ste, odgovarajući na pitanja, pomenuli vaše aktivnosti predratne u okviru Štaba Crvenog krsta. Pomenuli ste Željku Zgonjanina?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da li je ona tih dana, mada ste rekli da ste bili sve vreme u toj prostoriji rentgen kabineta, da li vam je poznato da je ona pravila neke spiskove civila oko... Civila govorim, znači isključivo o tome, oko evakuacije iz Vukovara? Da li nešto o tome znate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja znam da je ona bila vrlo aktivna u pogledu sakupljanja dobrovoljnih davalaca krvi za sve koji su došli, pa i za jednoga vašega oficira, i on je dobio tu krv, čini mi se. Jeste, ona je pravila popise Vukovaraca koji su se nalazili ne samo u bolnici, nego vjerovatno i na drugom mjestu, vjerovatno i na drugom mjestu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ona je, ona je... Oprostite da završim rečenicu. Pošto je naša tajnica Crvenog križa Vukovar, pobjegla a da mi se uopće nije javila, ja sam Željku Zgonjanin imenovao za tajnicu Crvenog križa grada Vukovara, bez skupštine, bez ičega. Jer skupštinu... Nije više bilo moguće na drugi način to napraviti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, rekli ste, mislim juče u glavnom ispitivanju da ste imali iskaznicu Crvenog krsta koju su vam posle, koliko se sećam, u "Veleprometu" oduzeli ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da ste mislili time, odnosno da ste se želeli legitimisati da možete učestvovati u pregovorima. Moje pitanje je, da li ste tada kada ste bili u bolnici znali da se vode pregovori na relaciji Zagreb - bolnica - Beograd oko evakuacije same bolnice? Da li ste o tome tada imali neka saznanja?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To su bile priče za malu djecu, znate. Bilo se govorilo: "Doći će brodovi iz Mađarske, pa će odvesti u Mađarsku, pa pustiće nas da prođemo u neokupirane djelove Hrvatske", i tako dalje. Sve su to bila nagađanja. Jeste, bilo je priče o tome.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali vi ste to čuli kao priču?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Kao priču... Kao želju. Kao želju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste čuli možda da je potpisan neki sporazum u Zagrebu između gospodina Hebranga i generala Rašeta tada oko evakuacije bolesnih i ranjenih?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam čuo da gospodin Rašeta, on je bio pukovnik čini mi se ili general, ne znam, ne sjećam se točno, general je bio, da... da su postojali neki pregovori. A da li su ti pregovori bili sa gospodinom Hebrangom ili nekim drugim, ne znam to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovo sve što vas pitam, ja vezujem isključivo za vaš boravak u bolnici, molim vas. Da li ste tih par dana dok ste u bolnici, čuli da se prave spiskovi bolesnih i ranjenih i medicinskog osoblja za evakuaciju? Da se neki spiskovi prave po odelenjima? Da li ste možda to čuli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne. To prvi puta čujem od vas. Možda se to i dogodilo, ali ja to ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne želim da vas držim u zabludi. Mi smo čuli ovde svedočenja takva ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro. Ne možemo svi isto svjedočiti, je l'?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sigurno. Vi ste u bolnicu, a to ste mi, ja mislim, malopre potvrdili, faktički došli kao civil?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ja sam uvijek bio u civilu. Inače da nisam bio u civilu ne bih danas bio tu sa vama.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ste mi odmah ovim odgovorom rekli da ne treba da vas pitam sledeće pitanje, a ja ću vas pitati.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pitajte.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada je došla JNA i 20. ujutru kada ste pošli ka autobusima, da li vam je palo napamet da bilo kome od JNA tu kažete da ste vi pripadnik ZNG-a, da ste vi dobrovoljac, da tako kažem, koji je imao učešća u odbrani grada na neki način? Da li vam je to palo napamet da bilo kome kažete?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne bih bio lud da kažem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste čuli da je 18. na Mitnici se predao, ja ću reći Mitnčki bataljon, ali u svakom slučaju preko 185 pripadnika ZNG-a koji su rekli da su pripadnici ZNG-a na čelu sa Filipom Karaulom i da su svi do poslednjeg došli u Mitrovicu? Znate li to?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Znam. Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste to znali tada u bolnici?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da zaključim, iz ovoga šta ste mi sada rekli, vi ste kao civil došli u bolnicu i kao civil ste pošli, da kažem, 20. kada vam je rečeno da izađete i da krenete ka autobusima?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam čitavo vrijeme bio u civilnoj odjeći.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Sada bih molio Sekretarijat (Registry) da pokažemo svedoku... Prvo da pokažemo svedoku dokaz 67. Sad će se pred vama pokazati jedan tlocrt koji smo gledali kada je svedočio doktor Njavro, bolnice. Iskreno da vam kažem, meni je taj tlocrt dosta nejasan. Ako je vama nejasan, ići ćemo na drugu mogućnost. Ono što mene interesuje, interesuje me da li možete na toj skici da pokažete koja je prostorija bila gde je bio Marin Vidić. Sada govorim o onom večernjem dolasku Šljivančanina, po vama. Ako može da se okrene. Gospodine Čakaliću, ako vam je ovo komplikovano, ja ću onda pokušati preko fotografije, jedino što nisam siguran da se na fotografiji to vidi, ali pogledajte ovaj tlocrt i da li možete tu da obeležite prostoriju u kojoj je bio Marin Vidić 19. u večernjim satima? Ako vam je komplikovano, samo slobodno recite?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja nisam bio u tom djelu zgrade dugo, dugo, dugo vremena, znate, prije toga. Ali bio je, bio je... Ovako je rentgen odjel je bio na lijevoj strani, a njemu se ulazilo direktno u sobu. To se sjećam, da, jer sam ja ušao njemu u sobu. Mi smo razgovarali prije pada Vukovara.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se ta prostorija nalazi u prizemlju?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. U suterenu malo. Malo u suterenu. Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da kažemo, onaj nivo na koji ste vi izlazili iz Hitne pomoći, je li to u tom delu negde?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ću... Onda smo na dobrom putu. Sad ću moliti da vam se pokaže... To je fotografija 00531264. To je, mislim, isto exhibit u setu fotografija vukovarske bolnice. To je fotografija 9 iz ovog seta. Ne, ne ova. Ova. Sad vas pitam da li možete... Da li se na ovoj fotografiji vidi gde se nalazi ta prostorija u kojoj je bio gospodin Vidić, po vama, kada je došao Šljivančanin? Da li se može videti na ovoj fotografiji?

TUŽILAC MOORE: Svedoku bi svakako trebalo da se kaže da su ove fotografije snimljene 1997. godine, zar ne? A to je nekih šest godine posle događaja.

SVEDOK ČAKALIĆ: Došlo je do promjena velikih. Hvala vam lijepo. Ovako, pazite, tu može biti da taj prolaz ide ovako, a može biti da taj prolaz ide ovako. Vidić je bio u jednoj ovakvoj sobi, u jednoj ovakvoj sobi je bio. Znači, direktno kad uđete u taj hodnik, idete ravno, ravno, ravno i uđete u njegovu sobu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pošto je nama u ovoj sudnici već dosta jasno gde se nalazi takozvana gipsaona, gipsara, da li se u blizini te prostorije nalazila ta prostorija? Da li se toga sećate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ta prostorija se nalazila... Rentgen je bio na strani gdje smo mi bili, a ta prostorija je bila prema centru bolnice. Eto.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Idemo dalje. Juče... Sada vas, znači, pitam za taj susret, odnosno odvođenje gospodina Vidića. Juče kada ste svedočili tužiocu, vi ste rekli i tako je ušlo u zapisnik, da je to bilo kada je Šljivančanin došao, negde oko ponoći između 18. i 19, a ja mislim, a nisam hteo tada, normalno, zato smo ovde da ispravimo tu stvar, u svim vašim izjavama vi govorite da je to bilo u noći pred evakuaciju. Da li sam u pravu ako tvrdim da je to bilo u noći između 19. i 20. po vama?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pazite, ja sam ta dva datuma uvijek pobrkao. Ja čak mislim da je to bilo 18. na 19. noću. Ne bih se zakleo nigdje, da se razumjemo. Ali ja čak mislim da je to bilo od 18. na 19. točno. Mene su uvjerali drugi, uvjerali su me drugi da to nije tako, da je to bilo 19. na 20. Eto. No, to materijalno ništa ne remeti, da se razumjemo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hajdemo da apstrahujemo datume. Da li je to bila noć pred vaše odvođenje, da tako kažem?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, pitam vas dalje. Da li ste vi lično videli kada je Šljivančanin došao kod Marina Vidića? Gde ste se u tom trenutku vi lično nalazili?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam se nalazio točno u tom hodniku. Malo smo se povukli da ne smetamo. Gospodin Šljivančanin je došao u svojoj vojnoj uniformi, vrlo lijepo odjeven. Onakav kakav je on uvijek bio, šarmantan, u pratnji Kukzić Bogdana.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste rekli ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Hoću li nastaviti dalje?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Ja ću postavljati pitanja da se ne ponavljamo. Mene interesuju određeni segmenti. To je po vama bilo znači negde u kasnim večernjim satima. Rekli ste oko 00.00 ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste oko 23.30, tako nešto?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Oko pola noći sam rekao. Tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi niste mogli da čujete njihov razgovor. Ostali ste napolju. Iza toga oni izlaze i odvođe, da kažem Vidića. Da li ga Šljivančanin odvođa? Da li ste to videli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: On je išao, da li ispred ili iza, sada... Tamo je bio još jedan... Kako se zove... Kuzmić Bogdan, u pratnji Kuzmić Bogdana je bio Šljivančanin.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste rekli ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U njegovoj pratnji su odveli Marina Vidića i njega nisam vidio do Sremske Mitrovice kada sam vršio dezinfekciju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, ja pre nego što nastavim sa pitanjima, uradiću ono što tužilac od mene najviše voli, ja ću vam reći poziciju mog klijenta. Moj klijent tvrdi, a u tom smislu želim da razmislite pre davanja odgovora... Ja znam da ste vi ovako svedočili kao sada, pa vas molim da razmislite dobro. On tvrdi da je on došao kod Marina Vidića u kancelariju popodne oko 16.00, 15.30, 16.00, nećemo da budemo precizni, da je tada bio u prisustvu zajedno sa Nicolasom Borsingerom, da su sedeli... to je predstavnik Međunarodnog crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross), da su sedeli, razgovarali sa Vidićem i otišli, a da je Vidić odveden u Negoslavce negde oko 20.00. Pre nego što mi date odgovor, ja ću vam predočiti još dve stvari, zato vas molim da razmislite. Mi imamo izjave određenih lica, to su svedoci Tužilaštva koji će ovde doći, konkretno kapetana prve klase koji tvrdi da je oko 20 časova odveo Vidića. A onda ću vam reći još nešto...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Može to biti. Pazite, može to biti ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo još malo da vam kažem. Ne želim da pravim zabunu ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Sad mi je već nastala zabuna, znate. Sad je već nastala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A odmah ću vam reći još jednu stvar, zato što mi nije cilj da vas dovedem u zabunu, ali ću vam reći još nešto. Gospodin Vidić tvrdi da je odveden u 20.00 od strane kapetana, ne od strane Šljivančanina i da je Šljivančanin kod njega bio u 16.00.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To ja ne znam ko je bio kod koga, kada, u koliko sati, jer nama to nije bilo dozvoljeno tako. Ja sam znam, sjećam se kad je major Šljivančanin ondašnji, ušao u prostoriju kod Vidića. Major je bio u pratnji Kuzmić Bogdana. Bogdan je ostao pred vratima, a major Šljivančanin ne znam šta je razgovarao i koliko su razgovarali, je sa Vidićem izašao van. Odveden je Vidić. Kuda je odveden... Vi ste sad rekli u Negoslavce. Eto, ja sada prvi puta čujem kuda je odveden.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I vi tvrdite da je to bilo kasno noću.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Tvrdim to zato, jer je i doktorica Bosanac tu noć isto otišla, znate. I ona se negdje ujutro, koliko sam ja čuo, ona se negdje ujutro oko 3.00 po prilici, vratila u bolnicu. Mislim da je to pravi put bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da vas ne zbunjujem dalje, neću vam reći šta Vesna Bosanac tvrdi. Ali ćemo malo da pogledamo vaše izjave. Vi ste rekli da je on, opisali ste juče na pitanje mog uvažnog kolege tužioca, da je on bio u uniformi JNA ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: O kome govorite?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: O Šljivančaninu.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da je imao brkove. U prvom trenutku ste pomislili da je visok 180. Kasnije ste stekli utisak da je viši i da je imao titovku kapu ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste opisali. To su oni detalji koji su vam tada ostali.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I da je bio major. U svim izjavama govorite da je bio

...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: On je bio... Ja govorim uvijek u prošlom vremenu. Gospodin Šljivančanin je tada bio major. Pitajte njega da li je bio stvarno?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi to tada čuli da je on major? Da li ste videli da je on major? To vas ja pitam, za tadašnji trenutak, a ne ono što ste posle videli.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam vidio za taj trenutak da je on bio major. Imao je ono, jednu zvjezdicu u sredini.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Juče kada ste svedočili, na pitanje tužioca da li ste za njega čuli u to vreme, pa vi ste rekli na stranici 11 jučerašnjeg transkripta da je za njega u to vreme čuo ceo Vukovar. Tako sam ja shvatio.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ga... Vi ste znači čuli za ime majora Šljivančanina

...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: I vidio sam ga na televiziji puno puta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I pre neposrednog viđenja, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. I vidio sam ga tačno kada je stajao na jednoj... Možda je to bilo čak i pred bolnicom, kada je rekao i udarao nogom: "Ovo je srpska zemlja. Ovo je srpska zemlja". E pa gospodine, nije srpska zemlja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da nije možda govorio: "Ovo je moja zemlja"?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Ja kako sam to zapamtio je tako kako sam ja rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A to ste videli na televiziji pre nego što ste ga videli neposredno kod Vidića, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Tako je. Na televiziji sam vidio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To mi je ostalo u igramu jednome, znate.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo... Sad ću vas moliti... Ja ću s vama da se samo za trenutak bavim vašim izjavama i to samo onim koje ste potpisali. Možete li da mi pomognete? Uzećemo samo za trenutak ovu vašu izjavu... Ja mislim da vam je to prva vaša... ova vaša Vu bolnica 46. Ja se nadam da moje kolege iz Tužilaštva imaju. To je prva strana izjave, koja je od 18. trećeg 1992. godine, ona izjva koju ste inače vi potvrdili da ste pisali rukom. Pročitaću vam prvu stranicu, faktički treći pasus, ovaj veliki pasus u sredini, pa čitam zadnju rečenicu: "Pored toga, primetio sam da je jedan major ušao u sobu Marina Vidića, zvanog Bili i odveo ga. U njegovoj pratnji je bio Bogdan Kuzmić, koji je pre toga bio portir u bolnici". Vi ovde ne pominjete ime i prezime mog klijenta za koga ste u to vreme očigledno znali, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Je l' mogu objasniti?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ovo je sve tačno. I prije nego je Marin Vidić, možda pola sata ili sat uhapšen, ja sam bio kod njega u sobi. I pitao sam ga: "Marine, je l' ti ja šta mogu pomoći?". Kaže: "Ne, po mene sad uskoro dolaze". I točka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nije sporno. Ja tvrdim da je on uhapšen u 20.00 i da ga je uhapsio kapetan prve klase Paunović. To je moja teza. A da je major Šljivančanin bio kod njega u 16.00. Ja sam vas sada pitao samo da li spominjete njegovo ime u ovoj izjavi. Vi ste rekli da ne, je l' tako? To ste mi sada potvrdili. Da se njegovo ime ne pominje u ovoj izjavi?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Čije ime?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šljivančaninovo.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Ne spominje se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pročitajte mi? Gde ste rekli da se radi o majoru Šljivančaninu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne spominje se, kažem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Onda idemo dalje. Uzmite ovu izjavu drugu "Kako sam doživio pad Vukovara", stranicu 2. Čitam poslednji pasus: "Nakon desetak minuta video sam da je kod njega ušao jedan major koji ga je zatim odveo". Opet ne pominjete ime tog majora, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Ja ne bih stalno da prelazim na privatnu sednicu, pa ću jedno pitanje u vezi ovoga da postavim kasnije. U svakom slučaju, vi i dalje tvrdite da je čovek koji je došao i odveo Marina Vidića Veselin Šljivančanin?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I da je to bilo 19. u kasnim večernjim satima ili 18 ...
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Oko pola noći. Oko pola noći.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Preći ćemo na drugu temu ...

TUŽILAC MOORE: Da bismo bili sasvim pravedni prema svedoku, moj uvažni kolega nenamerno nije spomenuo osobu koja je pratila majora, jer ja to nemam ovde na transkriptu. Ukoliko će ovo da se predočava i ukolik će da se tvrditi da postoje neke nedoslednosti, onda bi Sud trebalo da proveri da li postoje neke nedoslednosti i da se spominje Kuzmić u isto vreme. U svakom slučaju, u mom engleskom prevodu se on spominje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nije sporno da svedok pominje Kuzmića. Ono što sam ja hteo da ovom prilikom pokažem, da u izjavama koje je on dao 1992. godine i kasnije, jer ne znamo kada je ona druga izjava, ali očigledno posle dešavanja u Vukovaru, svedok ne pominje ime i prezime mog klijenta. A u pogledu Kuzmića, ja tu činjenicu ne osporavam, jer i ne znam što se mene tiče ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sad imam tu sliku ...

TUŽILAC MOORE: Sve šta ja kažem je vrlo jednostavno. Ukoliko će da se tvrdi da postoje nedoslednosti, to mora da se stavi u kontekst. Ja u potpunosti prihvatam ono šta tvrdi moj uvažni kolega da se ime Šljivančanina ne spominje, ali moramo da pogledamo tekst i kontekst i videćemo da se tamo spominje Kuzmić, a moj uvažni kolega nije pročitao. To je sve što ja tvrdim.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Moore. Gospodine Čakaliću, da li ste vi želeli nešto da kažete?

SVEDOK ČAKALIĆ: Da. Ako nisam spomenuo ime majora Šljivančanina, to nisam spomenuo iz određenih razloga. Meni je bilo jasno da će Vukovar da pasti. I svima je to bilo jasno. I niko od nas nije nikoga trebao niti htjeo da spominje. Mislim da to morate shvatiti, iz određenih razloga. A vi razmislite iz kojih.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pogledajte sada te dve izjave. Samo mi recite sa da ili ne, da li u tim izjavama pominjete druge oficire JNA? Da li ih pominjete, ali nemojte reći imena? Samo mi kažite da ili ne?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja tu govorim ovako ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne morate ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Molim?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne morate imena da spominjete, samo da li pominjete neke oficire JNA? Nemojte da govorite imena, nego da li pominjete imena?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Spominjem. Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Hvala. Neću dalje oko toga. Vi ste ostali pri svojoj tvrdnji. Vi i dalje tvrdite da je to bio Šljivančanin. Još jedno pitanje vezano za dolazak mog klijenta kod gospodina Vidića, što ste videli. Ako ste ga videli tada kako tvrdite, rekli ste u izjavi haškom Tužilaštvu, a rekli ste i juče, da ste mislili da je visok 180. Sad vas pitam ponovo, ne želići da pravim zabunu, da li je moguće da je tom prilikom došao drugi oficir koji je visok 180, sa brkovima, i odveo gospodina Vidića? Da li možda isključujete tu mogućnost?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne. Isključujem tu mogućnost, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ja u vezi ove teme neću ništa više da vas pitam. Sada ćemo preći na sledeće jutro 20. Ja sam juče u jednom od vaših iskaza, a juče je kolega Moore je dosta brzo prošao kroz taj deo, pa bi me zato interesovalo da li se sećate da je 20. ujutru se pojavio doktor Matoš i da vam je rekao da treba da svi civili izađu koridorom ispred bolnice, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Po naređenju doktorice Bosanac.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi to jutro videli doktoricu Bosanac tu u koridoru negde?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, on je samo preneo da je to ona rekla, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: On i još jedan je bio sa njim. Ne znam ko je to drugi bio, ali je rečeno da svi oni koji se nalaze u zgradi, a nisu djelatnici Medicinskog centra da iziđu van. I izišli smo van.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi smo ovde o ovom pretresu vašem koji se dešava ispred tog ulaza za Hitnu pomoć, kako smo ga mi definisali, već čuli dosta svedočenja. Setite se, jedno pitanje me interesuje, prilikom pretresa, da li je gospodin Gunčević bio blizu vas i ako jeste, koliko je bio udaljen od vas? Da li ste to ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mislite kad smo izašli iz bolnice?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa bili smo zajedno u autobusu, ali koliko je bio od mene, to mislim da ste i vi bili da ne bi zapamtili, jer nam je psovana majka i sve od ona dva vojnika koja su imala zadatak da nas postroje i da nas odvedu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali na samom pretresu ne znate koliko je bio udaljen od vas? To je moje pitanje.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Gunčević? Ne znam koliko je bio. Ne znam. Možda je čak bio i do mene. Ne znam. Ne znam. Ne mogu se to sjetiti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Uopšte ne insistiram na tome. Da li se sećate da je prilikom tog pretresa od vas traženo da se vidi da li imate neke opasne oštre predmete, a da vam nije oduzimano ništa od ličnih stvari. Mislim na novac, dokumente, satove ili već bilo šta? Znači, taj pretres u koridoru tom ispred.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. To je bio taj Pero i još je bio jedan sa njim. Toga ne znam. Nisam mu zapamtio ime. Sve što god imate u džepovima opasno što može da se koristi eventualno za nešto da izvadimo i da stavimo ispred sebe. To smo učinili. To smo učinili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Novac vam nije uziman ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tražen?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne, tu ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dokumenti?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Tu ne. Tu ne. Barem meni. Mislim da nije ni drugima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Uzmite vašu izjavu haškom Tužilaštvu, stranica 6. Engleska verzija za moje kolege stranica 4. Ja ću pročitati, znači stranica 6, poslednji pasus vam čitam. Vi samo pratite samo da li sam dobro ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Samo momenat. "Drvenu batinu", je l' od toga počinjemo?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne, ne, ne. Stranica 6. Jeste li uzeli izjavu Tužilaštvo haškog, je l' tako? Tako je.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: "Kako sam doživio Vukovar". Ovo je moje. To je onda ovo, je l'?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: 537.459.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jedini je problem što ja imam drugačije redigovanu verziju. ali ćemo se snaći.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači... Mislim da je... Pasus počinje: "U 9.30 ili 10.00". Pogledajte, ja mislim da je to četvrta ili peta strana. Očigledno imamo različite prepise.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dakle, to je broj 537.463. Je l' to?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne mogu da potvrdim, jer ja sam vam dao primerak koji je drugačije obeležen od mog, ali je tekst isti. Počinje pasus rečima: "U 9.30 ili 10.00". Kod mene je strana šest, a dešavanja, znači, u bolnici pre odlaska u kasarnu.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ovako, ovde: "U otprilike 7.30 u bolnicu je došao ... "

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, sledeći pasus ću da vam pročitam. Sledeći pasus. Počinje rečima: "U 9.30 ... "

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Imam ga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad čitam polako: "U 9.30 ili 10.00 su nam ta dva vojnika rekla da se popnemo u autobuse koji su bili parkirani kod pokrajnog ulaza u bolnicu u Gundulićevoj ulici. Kada sam stigao na mesto gde su autobusi bili parkirani, vidio sam pet autobusa i rečano nam je da se ukrcamo u njih. Nije bilo nekog posebnog sistema za to tko će se ukrcati u koji autobus. Kada bi se jedan autobus napunio, slali su ljude u sljedeći. Nije bilo evidencije tko je bio u autobusima". Prvo ću da vas pitam da li sam dobro pročitao?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A sad mi potvrdite da li stojite iza ovih navoda, jer o tome nismo čuli vaše svedočenje ovde pred ovim Sudom?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' tako bilo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, ovako kako sam napisao, to tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To su moji navodi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Idemo dalje. Vi ste juče, svedočeći kolegi tužiocu, pomenuli neka imena kojih ste se setili da su bili sa vama u autobusu, pa ste pomenuli Berghofera, Gučevića, Samardžić Damjana. Da li se sećate... Prvo ću vas pitati da li poznajete profesora Ličinu i da li se sećate da li je on bio u vašem autobusu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja se ne sjećam njega iz mog autobusa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Onda ćemo da idemo dalje. A da li vam znači nešto ime Vilhem Rudolf? Da li je on možda bio s vama u autobusu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Poznam Vilhema. Visok je dečko bio. Ne znam. Ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate gde ste sedeli u autobusu? Da li ste sedeli u sredini? Možda vas pitam previše, ali verovatno pitam sa razlogom.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Negdje na drugoj polovini, vjerovatno. Negdje na početku druge polovine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste sedeli s desne ili s leve strane autobusa, ako postoje po dva sedišta sa obe strane?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Gospodine, šta ste vi taj dan ručali?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja imam razlog što to pitam.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Sjedio sam u autobusu. Da, sjedio sam sa lijeve strane, sa lijeve strane autobusa, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Eto. Verovatno znate što vas to pitam.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ćemo videti u sledećim temama.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još par pitanja vezano za situaciju pre nego što ste pošli. Možete li da opredelite otprilike orjentaciono vreme kada ste svi seli u autobus, pre nego što su autobusi pošli iz Gundulićeve ulice, koliko ste dugo sedeli tu u autobusima?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa to je negdje bilo oko 8.00. Opet me ne hvatajte ta riječ. Oko 8.00 ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vremenski period me interesuje, ne tajming.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Joj, moj čovječe. Pa možda sat vremena. Možda. Oko sat vremena. Tako bih rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je u toku tih sat vremena neko ulazio u autobus? Da li se sećate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U... Govorim o bolnici?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ko?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Major Šljivančanin je ušao unutra.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U autobus?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je neko izlazio iz autobusa?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste. Izlazili su neki čije su supruge radile u bolnici. Tako mi se čini i to je bilo i pitanje. I izašli su, ne znam ime i prezime. Mislim da ne možete to od mene zahtjevati sada da kažem, jer sam... Dobro. Izašlo je nekoliko muškaraca van.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, vi tvrdite da je major Šljivančanin ušao u autobus, pitao da li tu ima lica koja imaju veze sa bolničkim osobljem i da je onda nekoliko lica za njim izašlo napolje?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je vaša tvrdnja?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Jeste li sigurni da je bio on?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je bio. Ja mislim da je bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja ću vam reći da smo mi čuli dosta svedočenja pred ovim Sudom da je ulazio jedan poručnik u autobus, ali ne i moj klijent, pa vas u tom smislu pitam da li ste sigurni da je to bio on? To niste nikad do sada izjavili, pa vas zato to pitam?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da li je bio on ili neko drugi, ne znam. Ne bih mogao točno odgovoriti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: S ovim odgovorom sam više zadovoljan ako niste sigurni. Dobro. Sada ću da pređem na ovo kretanje ka kasarni. Ja bih... Znači, vi ste opisali juče taj događaj koji sam ja, pravo da vam kažem, prvi put čuo. Znači, ni u jednom svedočenju do sada niste opisali situaciju kada ste preko mostova prelazili da ste videli u blizini drugog mosta... Ja sam razumeo da ste vi rekli pored stare poslastičarnice, ali ne znam da li sam vas dobro razumeo ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pored Častekove poslastičarnice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači da sam vas dobro razumeo, a loš je bio prevod na engleskom jeziku.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zato sam pitao to ponovo. Znači, da ste tu videli čoveka za koga ste prvo pomislili da je Cyrus Vance, a onda ste mislili da ipak nije Vance, ali da je tu bio Šljivančanin, po vama, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U toku tog vašeg prelaska preko mosta. Složićete se sa mnom da tu činjenicu da ste Šljivančanina tada videli, nista do sada ni u jednoj izjavi pomenuli, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Više se i ne sjećam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam proveravao celu noć.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Onda vam vjerujem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možemo li od Sekretarijata da tražimo da pogledamo, predstavnika Registra, fotografiju, to je fotografija sa oznakom 00531236. A broj Exhibita mislim da sam dao već prethodno Registru, nemam kod sebe zapisano. Pojaviće vam se sada jedna fotografija. Mislim da je to dokazni 256. Je l' vam se pojavila fotografija ispred vas?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste, jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, šta vidimo na ovoj fotografiji?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Svašta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Onda neću... Onda ćemo konkretno. Da li se na ovoj fotografiji vidi most preko koga ste vi prešli iz bolnice ka kasarni?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete da uvećamo malo sliku?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Vidi se, vidi se. Vidi se, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Može malo da se uveća fotografija i molim poslužitelja da svedoku da olovku. Sad ćemo da uvećamo ako možemo malo fotografiju, taj središnji deo. Odlično. Ja bih zamolio poslužitelja da sada dođe do svedoka. Da li... Znači, interesuje me da mi, ako možete, na ovoj fotografiji olovkom nacrtate vaše kretanje, u kom je pravcu, autobusa na mostu i na kom je mostu i gde je to mesto gde ste vi sa mosta videli mog klijenta?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ovaj most. Pratite ga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nacrtajte strelicu u kom pravcu ide, ako možete.
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete pored toga da napišete broj 1?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, da li možete sada na toj fotografiji da nacrtate gde ste videli taj prizor koji ste nam juče opisali da ste videli sa mosta?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ovaj neboder mi nešto sakriva tu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Želite li da uvećamo još malo?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Probajte molim vas.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali moraćemo onda da uzmemo verovatno drugu sliku, pretpostavljam.
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ: Možda da uvedemo, časni Sude, prvo ovu fotografiju, pa da pokušamo da uvećamo, da onda napravimo, ako uspe svedok da... A da ovu za sada uvedemo kao pravac kretanja njegovog autobusa, da to uvedemo kao prvi dokaz, jer se plašim da nećemo moći da uvećamo ...

SUDIJA PARKER: Da li može da nam pojasnite šta to tačno treba da se obeleži i da li to treba da bude vrh strelice, tačkica ili šta?

ADVOKAT LUKIĆ: Ne. Ono šta ja želim da pokušam da saznam od svedoka, to je mesto gde je on video navodno mog klijenta. Ono šta je on sad obeležio, to je pravac kretanja njegovog autobusa iz bolnice ka kasarni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' tako?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ: I to je obeležio brojem 1. E sad, ja sam mislio da uvećamo fotografiju, ali pošto je već obeležavao, onda bolje da za sada uvedemo ovu kao dokaz, pa da vidimo da li možemo da ponovimo.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Lukiću. Biće tako uvršteno u spis.

sekretar: To će biti dokazni predmet broj 270, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ovo što sam obilježio, to je most kojim smo se mi kretali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je. Sačekajte, samo malo sačekajte.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ćemo da uveličamo još malo.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' možete sada da vidite taj prostor gde ste vi videli mog klijenta sa čovekom za koga ste pomislili da je Cyrus Vance?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Mi smo išli desnim mostom. Mi smo išli desnim mostom a ovdje kod kuće Njegića, dakle ja sam vidio u kosini ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li to obeležiti sad olovkom? Znači, nacrtajte taj desni most kojim vi idete strelicom?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)* Strelicom... Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I sada gde vidite mog klijenta.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)* Po prilici ovako ovdje. Tako nekako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li to na samom mostu ili negde pored mosta?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa možda je bilo malo više udesno, ali ja sam uglavnom vidjeo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Moliću vas da obeležite brojem 1 pravac vašeg kretanja i brojem 2 mesto gde ste videli Šljivančanina?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li otprilike da kažete kolika je po vama razdaljina između ova dva mesta... mosta?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Oko 50 metara možda. Možda i manje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste tom prilikom još imali one naočale koje su vam kasnije bile polomljene, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ: Sa dioptrijom koju ste nam rekli. Vi ste... Možemo li sada ovu sliku da uvedemo kao dokaz, poštovani Sude, da se ne izgubi?

SUDIJA PARKER: Biće uvrštena u spis.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 271.

ADVOKAT LUKIĆ: Imam još par pitanja u vezi ove teme, ali mislim da bi mogli sada da prekinemo, da napravimo pauzu, poštovani Sude. Ja ne znam da li je sada približno vreme za pauzu. Nije još. A onda ne. Onda ćemo da nastavimo. Ako još nije vreme, onda ćemo da nastavimo.

SUDIJA PARKER: Ako vam to odgovara, možemo sada na pauzu ili možete da nastavite još nekih pet minuta.

ADVOKAT LUKIĆ: Ipak na pauzu, zato što bih hteo da predočim neki tekst, pa da ipak budemo u kontinuitetu.

SUDIJA PARKER: Nastavljamo u 17.50.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodin Moore.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, dve stvari. Prva se tiče sledećeg svedoka. Kao što vidite, gospodin Smith je ovde i spreman je da ispita sledećeg svedoka koji čeka ispred sudnice. Mi smo razgovarali sa gospodinom Lukićem i on je rekao da će njemu trebati da završi otprilike vremena do kraja današnjeg radnog dana. To je njegova procena. Ja imam vrlo kratko dodatno ispitivanje i prema tome, mi očekujemo da nećemo moći da počnemo sa novim svedokom danas, zbog toga vas molim za dozvolu da tog svedoka pustimo za danas. Ako ne, on će da ostane ako je potrebno.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja sam se do sada pokazao kao vrlo loš procenitelj svog vremena. Jedino što mogu da kažem da sam prošao dve trećine svog ispitivanja, a ne znam koliko sam vremena iskoristio. Otprilike imam da ispitam još jednu trećinu. Koliko će to biti vremena, a mislim sigurno pola sata. Sigurno pola sata, možda i 40 minuta. Zaista ne umem da procenim svoje vreme. To je moj problem.

SUDIJA PARKER: Da vam pomognemo. A šta mislite o 20 minuta? Uzimajući u obzir to i uzimajući u obzir da će gospodin Moore imati dodatno ispitivanje, mi bismo mogli da imamo najviše 15 minuta za novog svedoka, a možda i ništa. U takvim okolnostima možemo da kažemo da novog svedoka ne možemo da saslušamo pre sutrašnjeg dana, a to me onda dovodi do problema koji nas sada opsega. Sutra smo trebali da počnemo kasnije, u 15.45 zbog toga što se objavljuje presuda u jednom drugom predmetu. Tokom ove

poslednje pauze rečeno nam je da će objavljivanje presude u tom drugom predmetu trajati duže, čak možda i do 17.00. Predmet koji se trenutno vodi u drugoj sudnici, a to je jedina druga sudnica koja je slobodna, u kojoj se radi, možda će danas da završe sa svojim svedokom, a za sutra nemaju svedoka. U tom slučaju mi bismo mogli da pređemo u sudnicu broj 2 i da onda počnemo sutra u 14.15, što mislim da je poželjno, pod uslovom da niko nema nekih drugih obaveza. Ali to nećemo znati sve dok se ne završi rasprava u tom drugom predmetu za danas u drugoj sudnici. Zbog toga ne mogu ni vašem svedoku, ni gospodinu Mooreu da dam bilo šta pouzdano o tome kada ćemo moći da počnemo sa novim svedokom. U najgorem mogućem slučaju moći ćemo da održimo samo jednu kasnu sednicu u ovoj sudnici. Ali ja se nadam da ćemo moći da počnemo ranije, ako ne bar u 14.15, onda pre 17.00 u sudnici broj 2. Žao mi je zbog ovoga, pošto trenutno imamo na raspolaganju samo dve sudnice, onda imamo konstantno ovu vrstu pritiska. Dakle, kada se uzme u obzir da još uvek ne znamo kada ćemo početi sutra, ovaj svedok ne mora da ostane više u Sudu za danas.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam lepo časni Sude. Imamo još jedno pitanje. Mi u Tužilaštvu dogovorili smo se da sa Odbranom održimo sastanak sutra upravo u tom periodu da bismo razrešili neka pitanja u vezi sa dogovorenim činjenicama, otprilike 98 posto tih činjenica je gotovo. Postoje još neka pitanja koja treba da preciziramo, ali dosta je teško sada odrediti kakva je situacija. Ne znam da li treba da pomerimo za ranije taj sastanak ili da ostane kako smo se dogovorili, šta je bilo u 14.15. Dakle, ne znam na čemu smo.

SUDIJA PARKER: Ostavite sastanak kako je dogovoreno. Ukoliko večeras u 19.00 bude jasno da možemo sutra da počnemo u 14.15, onda ćemo da vas zamolimo da pomerite taj sastanak.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam lepo. Imam još jedno pitanje. Ponekad se desi da svedok dođe u sudnicu ranije i često se događa da svedok sedi u sudnici pet do 10 minuta sam, pre nego što počne sednica. Ja znam da Jedinica za svedoke (Victims and Witnesses Unit) smatra, odnosno da svedoci smatraju da je to dosta neprijatno za njih da sede u sudnici da čekaju da počne sednica i zbog toga se pitam da li je moguće da svedok uđe tek pošto Pretresno veće uđe u sudnicu. Ja znam da se to događa u nekim drugim sudnicama i predmetima, u tom slučaju svedok ne mora da sedi i da sluša razgovore koji se ovde vode.

SUDIJA PARKER: To je moguće. To bi nas koštalo malo više vremena. Znam da u ovom trenutku kada se vraćamo sa pauze, obično kasnimo upravo zbog toga što imamo toliko mnogo drugih stvari kojima moramo da se pozabavimo i to nam oduzima jako puno vremena, a te ostale stvari su hitne. Mi bismo mogli da probamo da rešimo to na jedan način da svedok ne mora da dođe i da čeka previše dugo, a možda ćemo to ponekad organizovati i tako da svedok može da dođe tek pošto mi uđemo u sudnicu. Gospodine Lukiću, kada treba da počnemo da računamo ovaj rok od 20 minuta?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo sad ću videti koliko će mi brzo registar pomoći. Ja bih zamolio samo za trenutak da se vrati ona fotografija mostova ispred svedoka. Samo

ću vas zamoliti još jednu stvar. Prvo – da mi ponovite naziv one poslastičarnice, nije moglo da uđe u transkript i da li možete nju da nacrtate gde se nalazi na ovoj fotografiji? Eto, samo te dve stavri.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je slastičarska radnja Njegić Đorđa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li znate kako se ta ulica zove ili trg ili već ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne znam sada po novome.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. A po starom?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Stanovao sam u toj ulici nekad. Ne mogu se sjetiti sada.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da nije Borisa ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Ja sam zadnje stanovao. A to mi je bio prvi stan kada sam došao u Vukovar.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo nacrtajte gde se nalazi ta poslastičarnica na ovoj fotografiji?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala. Možemo li ovo da uvedemo u dokaz.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 272.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad... Ne morate više da gledate fotografiju. Juče ste svedočili da ste tada videli čoveka za koga ste pomislili da je Cyrus Vance ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitaću vas kad ste saznali da to nije Cyrus Vance? Kada ste došli do tog zaključka da ste u stvari od drugog čoveka mislili da je Cyrus Vance?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pokazane su mi slike ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: I tada... I tada sam utvrdio da to nije gospodin Vance, nego neka druga osoba.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li približno reći koje je godine to bilo, od 1992. godine, pa nadalje?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Onaj dan kada su mene vozili u vojarnu vukovarsku.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, još tokom vukovarskih dešavanja ste videli fotografiju ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne, Vukovar je već pao. Vukovar je pao, ali nakon odvoženja u vukovarsku vojarnu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tada ste već utvrdili da to nije bio na tom mestu Cyrus Vance, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa nije bio, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja ću vam sada pročitati jedan deo vašeg svedočenja sa Beogradskog suđenja od 25. oktobra 2004. godine. Za mog kolegu tužioca to je engleska stranica broj 10. Tužilac će da prati da li vam ja čitam dobro, da vam ne dajem sada transkript ispred vas, da idemo što pre. Ovako govorite na toj stranici: "U tom momentu kada su hapsili Marina Vidića bio je prisutan i u okolini je bio gospodin Vance. Tada sam, u to vreme mislio: Hajde, neće se verovatno dogoditi nikavo zlo, jer je tu jedan od velikih mirotvoraca u Evropi. Međutim, a mislim da je sa njim bio i gospodin Carrington. Ne bih se mogao zakleti, ali pretpostavljam po jednoj slici koju sam video da je tu bio i gospodin Carrington. Gospodina Vancea sam video". Znači, vi u Beogradu 2004. godine tvrdite da ste videli Cyrusa Vancea u Vukovaru tada, a ovde ste nam sada rekli da ste već 1991. godine shvatili da to nije bio gospodin Vance. Šta je od ovoga tačno?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Predstava slike sjećanja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste u Beogradu svedočili pod zakletvom i ovde svedočite pod zakletvom, je l' tako? Ovo je jedan detalj koji možda nije bitan, ali meni znači za celokupnu normalnu sliku. Da li ste u Beogradu izjavili da ste videli Cyrus Vancea u Vukovaru?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Je l' tako piše? Ja sam isto pročitao svoju izjavu, međutim, posle sam ja malo tragao i vidio sam da to nije gospodin Vance.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Juče ste takođe rekli kada vas je pitao gospodin Moore da niste sigurni da ste tom prilikom videli i neka vojna lica tu pored Šljivančanina i tog čoveka?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da sam ja gospodina Šljivančanina vidio na mostu, na rubnom djelu mosta pored ove slastičarnice za koju ste me pitali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Uzmite ovu izjavu, ja ne znam da li je kod vas "Pad Vukovara", molim vas. Stranica 3. Engleska verzija ima ERN broj 00593578. Čitam samo ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Koja je to stranica, oprostite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovo je stranica 3. Čitam zadnji pasus, pa ću vam pročitati odmah jedan deo koji se odnosi i na kasarnu, pa ćemo preći odmah na tu temu: "Prelazimo preko mosta, a na susjednom mostu vidim ljude u bjelom koji gledaju ruševine grada". Jeste li našli to?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja to ne nađem na 3. stranici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vaša izjava "Kako sam doživio pad Vukovara", broj stranice je 03571625, pa dole na dnu samom, zadnji pasus, čitam drugu rečenicu. Zadnji pasus: " Prelazimo preko mosta", je li vidite?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. "Autobusima kreću iz Gundulićeve ulice ... "

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, čitam dalje. "Prelazimo preko mosta, a na susjednom mostu vidim ljude u bjelom koji gledaju ruševine grada. Dovoze nas u vojarnu gdje ulazimo u krug, autobusi jedan za drugim, oko 30 do 40 metara. Kada smo stali, dolaze nam četnici i po koji vojnik u maskirnoj uniformi, "SMB" uniformama. Autobus u kome sam bio, nalazio se pored hangara u kojem se nalazi streljivo. Četnici prilaze autobusima i počinje psihičko maltretiranje". Jesam li dobro pročitao?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, preći ćemo na kasarnu, ali samo jedna stvar vezana za ovo što smo prethodno razgovarali. U toj izjavi vi pominjete da ste videli samo ljude u belom preko mosta, ne pominjete mog klijenta, je li tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. E ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Samo to kažem zato, jer sam ja imao pogled... Gledajte, most je ovdje. Je li vidite vi? Imate li to na ekranu?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi nemamo.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali kažite. Opišite mi. Mi smo zapamtili sliku.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Tu je jedna slastičarna, a ovdje gdje počinje rukohvat mosta, tu gdje počinje rukohvat mosta, pa tu prema ovom drveću što se vidi, tu su oni stajali i ja sam imao pogled na lijevo i mogao sam to vidjeti iz autobusa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Još jedna stvar ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: I ja imam za reći. Izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite, kažite.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Od kada su ove slike? Kada je to snimano?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To bi mi rekao tužilac, ali pretpostavljam 1997. godina.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja vjerujem i koliko se sjećam, da je i ovo drveće tu, vidite, između ove zgrade i rijeke Vuke, da je od granata bilo uništeno, pa je zato i moguć možda moj bolji pogled i omogućen mi je pogled zato.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Još jedno pitanje samo da ocenim percepciju vašu. Rekli ste da po vama između ova dva mosta možda ima oko 50 metara. Moje pitanje je, vidimo tu jedan soliter. Koliko je po vama visok ovaj soliter?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mislím da ima sedam ili osam katova. Tako, tu negdje. Sedam, osam katova.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko bi to moglo da bude visoko?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ako računate da je jedan kat 2.80 ili tri metra, eto.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Idemo dalje. Nećemo više gledati ovu fotografiju.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada smo već pročítali i ovaj deo faktički za kasarnu. Izjava koju sam ja čítao, a već sam predočio jednom, a i ono što ste i danas rekli kolegi Boroviću, ti ljudi koji su vas, da tako kažem, psihički maltretirali i zlostavljali, to su bili, kako ste ih vi definidali, četnici i rezervisti, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Četnici. Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U jednoj izjavi sam našao i pojam "rezervisti", zato sam rekao, ali ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro. Nije bitno.

ADVOKAT LUKIĆ: Preći ćemo na par pitanja vezanih za Ovčaru. Ja bih molio da pređemo na privatnu sednicu. Pitao bih svedoka o određenim licima koja ne bi trebalo da čujemo na javnoj sednici.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Vratili smo se na javnu sednicu, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada ćemo da pređemo na ove druge objekte. Moram reći da je meni malo nejasan taj period vašeg kretanja od Ovčare, "Modateksa", "Veleprometa" do kasarne, pa bih samo tu par razjašnjenja. Vrlo brzo ćemo to. Vi ste juče izjavili da ste vi proveli, koliko se sećate, dve noći u "Modateksu". Da li stojíte iza toga?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mi smo došli naveče kada nas je vodio u "Velepromet", pa pošto sam rekao da nisamo primljeni u "Velepromet", tada smo odvedeni u "Modateks". Tu smo... Hoću li govoriti dalje ili čekati pitanje?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mene interesuje... Ne morate to ponavljati.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo ste juče rekli da ste, po vama, dve noći proveli u "Modateksu". Da li ste sigurni u to ili ostavljate neke rezerve?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Možda čak i tri.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada ste po vama, da sada izbacimo i "Velepromet" i kasarnu, kada ste stigli u Sremsku Mitrovicu? Znete li datum?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne znam. Vjerojatno sam ga zaboravio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U svakom slučaju ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ovako. Zadržali smo se u Šidu negdje sat vremena, po prilici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To mi nije važno.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Meni je važno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Meni je važan datum. To ste pričali već. Meni... Ako znate datum? To smo čuli.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Ne sjećam se datuma.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To smo čuli, zato ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, iz "Modateksa" ste odvedeni u "Velepromet" u "sobu smrti", stolariju, kako ste opisali.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate koje je bilo doba dana ili noći kada ste iz "Modateksa" otišli u "Velepromet"?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Bio je dan. Još je bio dan. Došao je jedan čovjek koji je radio u banci. Bio je... On je išao otraga, a jedan kojeg smo zvali Dedita, on je išao ispred nas, a ovaj je bio iza nas i odveli su nas u "Velepromet", u prostor "sobe smrti" i tu su nas ostavili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste opisali juče da su vam tada dobacivali neki tu ljudi: "Daj mi Berghofera, daj mi Čakalića", čak da ste i prepoznali jednog od ranije od tih. Gde su ti ljudi koji dobacuju u odnosu na "sobu smrti"? Možete li reći otprilike? Je li su ispred, je li su u prostoru "Veleprometa"? Gde su ti ljudi koji vam dobacuju?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: "Daj mi Berghofera, daj mi Čakalića", da. Sjećam se događaja, ali ne mjesta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U svakom slučaju, to su bili ljudi koji su vas znali. Mogu zaključiti da se radi o ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Radilo se o meštanima.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Sjetio sam se. Hvala vam ljepa na pažnji. Oni su bili van "Veleprometa" na desnoj strani ceste a mi smo ulazili u lijevo... ovisi kako gledate. Pazite, mi smo dolazili iz "Modateksa", nama su oni bili sa desne strane, a kad bi dolazili iz Vukovara, onda bi nama bili sa lijeve strane.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, kada vas je pitao gospodin Moore juče oko "sobe smrti", tako ću da je zovem i obezbeđenja koje su davala dva vojnika, vi ste rekli da su bili to mladi, po vama, mladi vojnici koji su bili obučeni u tipične, da kažem, JNA uniforme?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi niste mogli decidirano da li su bili redovni vojnici ili ne, ali ću vas samo pitati, da li su oni bili isto obučeni ko ovaj, što sam malopre pitao, ispred hangara?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I otprilike tako mladi kao i on?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Najvjerojatnije isto tako. Negdje vršnjaci.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Samo malo, da pokušam... E sad, juče ste svedočili da su u "Veleprometu" ubijeni Perković, Karlo Crk, Martin Sajtović ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Šajtović.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šajtović, pardon. Ono što sam ja shvatio iz vašeg svedočenja da su oni izvedeni iz te prostorije i da ih više nikad niste videli u životu.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Tako je. Da. Tako sam i rekao negdje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja moram da vas pitam, da zaključim ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi niste videli da ih je neko ubio?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nisam vidio da ih je neko ubio, ali sam čuo kada su jednog ubijali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste rekli juče za onaj zvuk ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tto ste čuli i to ste opisali.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste. Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi od nekog čuli da je video da su oni ubijeni?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je jedan stupor sada.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja postavljam jedno vrlo obično pitanje, znači samo da li ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, jesam ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste od nekog, pošto pred ovim Sudom može da se ceni, da li ste od nekog čuli, ako jeste od koga, ako niste, idemo dalje?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U kasnije vreme.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U kasnije... Šta ste čuli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da su ubijeni i da su sahranjenu tu, tu i tu i tako dalje. Ali ne tu. Ne tu u "Veleprometu". To nisam tu čuo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li znate da li su njihovi leševi pronađeni?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Znam da je pronađen, čitao sam negdje ili mi je neko pričao, da je pronađen leš od Karla Crka. U jednom selu idući prema Tovarniku, pa se skrene lijevo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To vam je neko rekao da je čuo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da je tamo negdje nađen taj leš. To je ono mjesto gdje su Hrvati vezani za ruke i noge, a pucali... Dobro, znate vi ko je to već, je l'?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste nakon "Veleprometa" prebačeni u kasarnu. To ste opisali i juče smo čuli svedočenje da se u kasarni... da ste videli prebijanje kada su ušli, nakon što ste su, da kažem, primili, nahranili i dali cigarete ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Posle toga da su ušli neki i da su tukli. Moje pitanje, prvo da li su tukli u toj prostoriji u kojoj ste vi bili?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U toj prostoriji gde ste vi bili... Možemo li opet za trenutak na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Vratili smo se na javnu sednicu, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi ćemo sada da završimo. Ja ću samo da vam postavim... još nešto što mi nije jasno, a proizilazi iz... Ako možete da mi date vaš komentar. Iz dokumenta... Zamoliću predstavnika Sekretarijata da pokaže svedoku dokument koji je otvoren pod oznakom 2D050018. Ovo su liste, one koje nam je Tužilaštvo otvorilo, one liste zarobljenika iz Sremske Mitrovice. Već smo na jednom svedoku to gledali. Nisu uvedene sve. Na Tužilaštvu je ostala ta obaveza da sve te liste valjda dostavi. Ja bih sada samo da pogleda ovde ovu listu. Ako može da se uveća pod brojem 206. Gospodine Čakaliću, ja vidim sledeće podatke ovde.
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vaše ime, pretpostavljam, prezime ...
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pretpostavljam da je ovo ime oca?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I godina i dan rođenja, 5. prvi 1934. godine. Ovo dalje što ide, to je ono što smo mi zvali verovatno matični broj.
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali, kao datum zarobljavanja, za koji mislim da stoji gore na vrhu kolone, piše 19. jedanaesti 1991. godine. Moje pitanje, da li ste vi hrvatskim vlastima davali kada ste izašli, ovde ima datum kada ste, ja mislim, izašli na slobodu. Još ako može još malo desno, molim vas. Ako može još malo desno da se pomeri ovaj snimak. Znači, 7. februar 1992. godine ja vidim kao datum vašeg oslobađanja ...
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Točno je, točno je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali me zbunjuje 19. jedanaesti. Moje pitanje je da li ste vi hrvatskim vlastima davali te podatke kada ste uhapšeni, da tako kažem ili je to neko drugi mogao da napiše na osnovu nekih drugih informacija?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne razumjem pitanje, oprostite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Stoji datum vašeg hapšenja 19. jedanaesti 1991. godine.
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja cenim da to nije dan kada ste odvedeni.
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro. Možda je 20.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa zato me zbunjuje. Da li znate ko je dao ovaj podatak za 19. jedanaesti? Da li znate?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Možda sam čak i ja dao. Ja sam rekao da sam pobrkao te datume 19. i 20. I sada ih još brkam.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih predložio da i ova lista uđe sada kao dokaz, mada ne znam da li će Tužilaštvo sve ove liste... Mislim da ima jako puno stranica ovih dokumenata, a da sada uvedemo ovaj dokument, kao što smo već uveli kod jednog svedoka kao dokaz.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 273.

ADVOKAT LUKIĆ: Zahvaljujem, nema više pitanja

SVEDOK ČAKALIĆ: Da vam kažem samo, došao sam u Vukovar... ovaj, iz zarobljeništva na moj rođendan. I to je bio pravi rođendan.

SUDIJA PARKER: Hvala vam lepo gospodine Lukiću. Izvolite, gospodine Moore.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja imam samo tri teme. Da se osvrnemo prvo na vaše naočare. Vi ste nam rekli kakva vam je dioptrija. Hajde sada da zaboravimo na tu dioptriju za jedan trenutak. Da li ste dalekovidni, kratkovidni, kakav vam je bio vid u novembru 1991. godine?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: 1991. godine su mi razbili naočare. To sam ispričao, taj slučaj. To je taj vojnik jedan koji je bio kao u činu kapetana, a ja sam znao da mu ne paše odjeća, jer sam vidio to. On mi je uzeo naočare i tada mi ih je razbio. Probao ih je sebi metnuti, nisu mu pasale i on ih je bacio i zgazio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala, ali mene interesuje to kad su vam slomili naočare. Dakle, kada niste imali naočare, šta ste mogli da vidite? Da li ste dalekovidni ili kratkovidni? Da li ste mogli da čitate ili ste mogli da vidite na daljinu? Šta ste mogli da vidite bez naočara? Da li vam je jasno pitanje?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jasno mi je potpuno. Mogao sam da vidim nadaleko. I sada vidim nadaleko, zbilja daleko, ali na blizu moram ovako čitati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Hajde onda da pređemo na drugu temu. Pokazli su vam jedan video snimak sa gospodinom Dokmanovićem. Da li se sećate da ste to videli pre jedno dva sata ili vam se možda čini malo duže?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Sjećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas da se sada vratimo u novembar 1991. godine. Koliko ste dobro poznavali gospodina Dokmanovića u to vreme? Koliko ste ga dugo poznavali u tom trenutku?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam njega upoznao prije toga sigurno jedno šest, sedam godina. On je bio poslovođa na jednom pogonu prema Osijeku, a skreće se u Bobotu. On je bio poslovođa tu, poljoprivrednog dobra koje se zvalo... Kako se zvalo?

Poljoprivredno dobro, kao Bobota su ga označili. Nemojte to uzeti kao gotovo, ali mislim da je tako bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Očigledno sam nejasno postavio pitanje. Ono što se ovde sugerisalo najverovatnije da gospodin Dokmanović nije bio na Ovčari da ga vi niste dobro prepoznali. Da li vam je to jasno? Dakle, Pretresnom veću je potrebno da zna koliko ste dobro vi poznavali gospodina Dokmanovića i koliko ste pouzdano mogli da ga prepoznate. Dakle, da li možete da nam opišete koliko ste dobro znali gospodina Dokmanovića pre 20. novembra 1991. godine?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Puno puta sam ga vidio. Dolazio sam u Bobotu... ovaj, u Trpinju, on je iz Trpinje. Poznam i njegovoga oca, a poznao sam i njega. Siguran sam i uvjeren, mogu se zakleti da je to bio Dokmanović. Ne samo ja, nego i svi drugi to su rekli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Najlepše vam hvala. Gospodine Borović, ovaj gospodin koji sedi sa vaše leve strane, neću da ga opisujem, pitao vas je kako su ljudi bili obučeni na Ovčari. Pitao vas je za dobrovoljce i pitanje je bilo postavljeno ovako. Molim vas da pažljivo saslušate, znam da ste sigurno umorni, ali saslušajte: "Da li biste bili ljubazni da nam opišete uniforme koje su nosili dobrovoljci oni koji su došli u Vukovar? Dakle, kada se spominju dobrovoljci, mislimo na dobrovoljce koji su bili na strani JNA, na srpskoj strani. U tom smislu se koristi reč dobrovoljac? ". Vi ste dali sledeći odgovor ...

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolte.

ADVOKAT BOROVIĆ: Naravno da ulažem prigovor, jer kontekst "dobrovoljaca" odnosno "dragovoljaca", kako se svedok izrazio, bio je vezan za dobrovoljce Hrvatske vojske, to jest, branitelje Vukovara. I mislim da je u tom pravcu korektno trebalo da saopšti tužilac i da u tom trenutku kontekst "dobrovoljac" na srpskoj strani uopšte nije bio kao pitanje koje je postavljeno ovom svedoku. Hvala vam. To može i on da potvrdi.

TUŽILAC MOORE: Ja upravo iz tog razloga i postavljam pitanje, zato što je svedok odgovorio na sledeći način: "Što se tiče branitelja", dakle svedok pravi razliku između branitelja i dobrovoljaca. I ja zato sada molim svedoka da pojasni šta on podrazumeva pod dobrovoljcima, a šta podrazumeva pod braniteljima?

SUDIJA PARKER: To je u redu, ali vi niste na taj način formulisali vaše pitanje. Ukoliko prilagodite, odnosno preformulišete pitanje, onda možete da nastavite.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Svakako. Branitelji Vukovara, hrvatski branitelji Vukovara, oni koji su otišli na Ovčaru, kako su oni bili obučeni?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Svi smo bili u civilu. Imali su svoju odjeću. Mislim da čak niko nije došao ni u kakvoj odori.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. U tom slučaju želim da vas pitam nešto o onome šta ću ja da nazovem "srpski dobrovoljci" ili "dobrovoljci JNA" ili "paravojska" koju ste videli na Ovčari. Da li možete da nam opišete kako su oni bili obučeni?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Je l' mogu?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja se nadam da možete.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro. Neki su bili u civilu. Neki su bili kombinirano odjeveni, da su imali gornji dio odjeće vojnički, a donji drugačiji. A neki pa obratno. To su bili... To su bile paravojne jedinice Vukovara i dečki koje sam ja poznavao. Jedan je, na primjer, došao kod mene, to kad smo već bili van hangara i pita mene: "Čika Emile, pa šta vi radite tu? A šta radim? Vidiš? Što i svi drugu ovdje rade". To je jedan ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas, moram da vas zamolim da se usredsredite samo na uniforme. Molim vas da nastavite da opisujete kako su bili obučeni pripadnici srpske paravojske?

ADVOKAT LUKIĆ: Prigovor časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Razmišljao sam očigledno predugo, jer sam trebao da uložim prigovor ranije. Ja mislim da ovakvo postavljanje pitanja koje ide u redirektu iz unakrsnog ispitivanja i mnogo široko tumači teme koje mogu da se obrade kroz redirekt, odnosno tužilac sada negativnom logikom postavlja temu koja uopšte nije bila tema unakrsnog ispitivanja. Znači, tema unakrsnog ispitivanja je bila vezana za uniforme branitelja grada, što je pitao kolega Borović. Ovo što sada tužilac pita, izvlači iz tog dela unakrsnog ispitivanja nešto što previše široko tumači mogućnost raščišćavanja. Ja mislim da je ovo gospodin Moore mogao u glavnom ispitivanju vrlo elegantno da pita, pa nije očigledno pitao i sada ulazimo u to da se raščišćava nešto što nije bila tema unakrsnog ispitivanja.

SVEDOK ČAKALIĆ: Mogu da odgovorim.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Lukiću, koliko se ja sećam unakrsnog ispitivanja, onog koje ste vi obavili jeste da jesu postavljena pitanja koja su se odnosila na sposobnost ovog svedoka da prepozna različite uniforme i da ih identifikuje. I ja mislim da na osnovu toga sasvim je ispravno ovo šta radi tužilac, a to je da pojasni koliko tačno ovaj svedok zna o tom pitanju. Izvolite nastavite.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Takoreći sam završio. Molim vas da se sada osvrnemo na pripadnike paravojske i uniforme koje ste vi opisali. Koje ste druge uniforme videli na Ovčari i u hangaru?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Zorić Stevan koji je mene spasio i koji je poginuo u saobraćajnoj nesreći u Vukovaru, jako mi je žao, ja bih mu se pristojno odužio na taj način, on je imao samo jaknu jugoslavenske vojske, imao je titovku i imao je belu

pantljiku, što pretpostavljam da je pripadao Bjelim orlovima. Drugi, to su teritorijalici bili, druge osobe koje sam vidao ovdje, sin od doktora Ivankovića je imao kokardu, imao je ovako kapu četničku i kokardu.

TUŽILAC MOORE: Puno vam hvala. Ja nemam više dopunskih pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Moore. Gospodine Čakaliću, biće vam drago da čujete da je ovim vaše svedočenje završeno. Nemamo više pitanja za vas. Zahvaljujemo vam se što ste došli ovamo kao i na tome što ste stpljivo odgovarali na pitanja i rekli nam ono šta znate i šta je od koristi. Sada možete da se vratite kući. Ukoliko nema dopunskih pitanja, mogu li da spomenem da nam je rečeno da, nažalost, se suđenje koje vodi Pretresno veće broj 2 nastavlja sutra, tako da zbog toga, kako stvari stoje, mi možemo najranije da počnemo tek u 16.45. Može da bude i kasnije. Sve zavisi od toga koliko traje objavljivanje presude u drugom predmetu. Da li vam se čini da to nije prikladno? Da li neko ima nekih primedbi. Mi i dalje imamo celu sednicu od sat i po i mislim da to možemo korisno da iskoristimo, sem ukoliko nema nekih drugih problema. U tom slučaju prekidamo za danas. Nastavljamo sutra u ovoj sudnici. To će da bude ili u 16.45 ili odmah posle tog vremena, čim dobijemo sudicu. Još jednom vam najlepše hvala gospodine.

Fond za humanitarne nauke

